

IFAU

Institutet för arbetsmarknads- och
utbildningspolitisk utvärdering

Leder nystartsjobben till högre sysselsättning?

**Linus Liljeberg
Anna Sjögren
Johan Vikström**

RAPPORT 2012:6

Institutet för arbetsmarknads- och utbildningspolitisk utvärdering (IFAU) är ett forskningsinstitut under Arbetsmarknadsdepartementet med säte i Uppsala. IFAU ska främja, stödja och genomföra vetenskapliga utvärderingar. Uppdraget omfattar: effekter av arbetsmarknads- och utbildningspolitik, arbetsmarknadens funktionssätt och arbetsmarknadseffekter av socialförsäkringen. IFAU ska även sprida sina resultat så att de blir tillgängliga för olika intressenter i Sverige och utomlands.

IFAU delar även ut forskningsbidrag till projekt som rör forskning inom dess verksamhetsområden. Forskningsbidragen delas ut en gång per år och sista dag för ansökan är den 1 oktober. Eftersom forskarna vid IFAU till övervägande del är nationalekonomer, ser vi gärna att forskare från andra discipliner ansöker om forskningsbidrag.

IFAU leds av en generaldirektör. Vid institutet finns ett vetenskapligt råd bestående av en ordförande, institutets chef och fem andra ledamöter. Det vetenskapliga rådet har bl.a. som uppgift att lämna förslag till beslut vid beviljandet av forskningsbidrag. Till institutet är även en referensgrupp knuten där arbetsgivar- och arbetstagersidan samt berörda departement och myndigheter finns representerade.

Rapporterna finns även i tryckt format. Du kan beställa de tryckta rapporterna via telefon eller mejl. Se nedanstående kontaktinformation.

Postadress: Box 513, 751 20 Uppsala
Besöksadress: Kyrkogårdsgatan 6, Uppsala
Telefon: 018-471 70 70
Fax: 018-471 70 71
ifau@ifau.uu.se
www.ifau.se

IFAU har som policy att en uppsats, innan den publiceras i rapportserien, ska seminariebehandlas vid IFAU och minst ett annat akademiskt forum samt granskas av en extern och en intern disputerad forskare. Uppsatsen behöver dock inte ha genomgått sedvanlig granskning inför publicering i vetenskaplig tidskrift. Syftet med rapportserien är att ge den ekonomiska politiken och den ekonomisk-politiska diskussionen ett kunskapsunderlag.

Leder nystartsjobben till högre sysselsättning?¹

av

Linus Liljeberg², Anna Sjögren³ och Johan Vikström⁴

16 februari 2012

Sammanfattning

Vi studerar hur nystartsjobben som infördes 2007 påverkat arbetslöshet och sysselsättning. Nystartsjobb innebär att arbetsgivare som anställer en individ som stått utanför arbetsmarknaden i minst ett år får en anställningssubvention under lika lång tid som personen inte haft ett arbete. Individer äldre än 25 år ingår i studien. Resultaten pekar på att tillgången till nystartsjobben gör att de arbetslösa lämnar arbetslöshet för arbete fortare än de annars skulle ha gjort. Effekten uppkommer när de arbetslösa får tillgång till anställningssubventioner efter ett års arbetslöshet. Ungefär 63 procent av alla nystartsjobb är undanträngning av jobb som skulle ha kommit till stånd även utan nystarts-subventionen. I allmänhet finner vi ingen dramatisk nedgång av sysselsättningsgraden när subventionen tar slut. För äldre arbetslösa har dock längden på subventionen större betydelse för hur länge nystartsjobbarna kvarstår i arbete. Våra resultat visar också att fördubblad subventionsgrad innebär att fler får arbete, men har däremot ingen betydelse för sannolikheten att ha kvar sitt jobb efter subventionens slut. Dubblad subventionslängd har däremot obetydlig effekt på flödet till jobb, men istället en positiv effekt på hur länge man har kvar ett jobb. Vid nuvarande subventionsgrad ökar nystartsjobben flödet från arbetslöshet till arbete med i genomsnitt 17 procent.

---

¹ Vi är tacksamma för kommentarer från Anders Forslund, Fredrik Johansson, Caroline Hall, Olof Åslund och seminariedeltagare vid IFAU, Arbetsförmedlingen och Arbetsmarknadsdepartementet. Johan Vikström riktar tack till Jan Wallanders och Tom Hedelius stiftelse för forskningsstöd.

² IFAU, linus.liljeberg@ifau.uu.se

³ IFAU och SOFI, anna.sjogren@ifau.uu.se

⁴ IFAU och UCLS, johan.vikstrom@ifau.uu.se

Innehållsförteckning

1	Inledning.....	3
2	Varför anställningsstöd?.....	5
3	Nystartsjobben och nystartsjobbarna.....	7
3.1	Nystartsjobbets utformning	7
3.2	Nystartsjobbarna – hur många och vilka är de?.....	8
4	Hur studerar vi effekterna av nystartsjobben?.....	13
4.1	Datamaterial.....	13
4.2	Hur mäter vi effekten på tiden i arbetslöshet?.....	14
4.3	Hur mäter vi effekten på tiden i arbete?	16
4.4	Hur mäter vi effekten av dubbel och förlängd subvention?.....	18
5	Effekter av nystartsjobb på arbetslöshet och sysselsättning	20
5.1	Hur påverkar tillgången till nystartsjobb tiden i arbetslöshet?	20
5.2	Vad händer när nystartssubventionen tar slut?.....	23
5.3	Skiljer sig effekterna mellan olika grupper?.....	26
6	Spelar subventionsgrad och subventionslängd någon roll?	26
6.1	Vilken betydelse har en fördubblad subvention?.....	26
6.2	Hur påverkas effekterna av en förlängd subventionstid?.....	31
7	Hur kostnadseffektiva är nystartsjobben?.....	36
8	Diskussion och slutsatser.....	39

1 Inledning

Nystartsjobben lanserades i januari 2007 som ett led i den nytilträdna alliansregeringens strategi för att motverka långtidsarbetslöshet och långvarig frånvaro från arbetsmarknaden. Nystartsjobben ersatte allmänt och förstärkt anställningsstöd och innebar att arbetsgivare som anställer en individ som stått utanför arbetsmarknaden i minst ett år får en anställningssubvention motsvarande en arbetsgivaravgift under lika lång tid som personen stått utanför arbetsmarknaden. Från 2009 fördubblades subventionen och redan från början gällde att de som var fyllda 55 år fick subventionen under dubbelt så lång tid.⁵

Sedan introduktionen år 2007 har antalet nystartsjobb vuxit stadigt och i dag finns ca 45 000 individer som har ett nystartsjobb. Detta är betydligt fler än som flest hade allmänt, förstärkt eller särskilt anställningsstöd, ca 27 000 år 2006.⁶ Siffrorna kan ställas i relation till att det i slutet av år 2010 fanns ca 135 000 personer som varit arbetslösa i mer än 6 månader (SCB AM 110 SM 1103).⁷

Huvudsyftet med denna rapport är att undersöka hur nystartsjobb påverkar långtidsarbetslösas chanser att få och behålla jobb. Vi undersöker också om nystartssubventionerna innebär att anställningar som i alla fall hade kommit till stånd nu subventioneras eller är det faktiskt fler långtidsarbetslösa som får jobb? I vilken utsträckning håller sig nystartsjobbarna kvar på arbetsmarknaden sedan subventionen tagit slut? Vilken betydelse har subventionsgraden och subventionslängden för effekterna av nystartsjobben? Är nystartsjobben en kostnadseffektiv insats?

Förutom den stora omfattningen av nystartsjobben finns det flera andra skäl att undersöka dessa frågeställningar. En anledning är att nystartsjobben medförde flera nyheter jämfört med tidigare typer av anställningsstöd. En viktig nyhet med nystartsjobben är att de utgör en rättighet för arbetsgivare som anställer en person som uppfyller de fastställda kraven. Tidigare anställningsstöd behövsprövades av Arbetsförmedlingen. En annan nyhet är att individer som varit borta från arbetsmarknaden av andra skäl än arbetslöshet, som t.ex. långvarig sjukdom eller att individen nyligen invandrat, kan kvalificera sig för nystartsjobb.⁸ Detta gör att nystartsjobben riktas mot en bredare grupp än

---

⁵ Det fanns en rad specialregler som beskrivs mer i detalj nedan.

⁶ Egna beräkningar baserade på arbetsförmedlingens databas Datalagret.

⁷ Under åren 2008–2011 har 30–40 procent av de arbetslösa i åldrarna 25 till 54 varit arbetslösa i över 6 månader. För äldre arbetslösa har motsvarande andel varit hela 50 procent. Bland ungdomar är långtidsarbetslösheten lägre, men andelen långtidsarbetslösa har ökat något och ligger idag på ca 20 procent av de unga arbetslösa. I antal personer innebär detta att det 2010 fanns ca 25 000 långtidsarbetslösa i åldrarna 55 till 74 år, 80 000 långtidsarbetslösa 25- till 54-åringar, och 30 000 långtidsarbetslösa ungdomar i åldrarna 16 till 24.

⁸ Ett undantag är anställningsstöd för långtidssjukskrivna som har anställning som fanns mellan 1 januari 2006 till 1 juli 2008 (Sibbmark, 2010).

tidigare anställningsstöd. Subventionsgraden för nystartsjobben var också initialt lägre jämfört med tidigare anställningssubventioner. Samtidigt kan nystartsjobb i vissa fall utgå under en mycket lång tid, ända upp till 10 år. En följd av att nystartsjobben riktas mot en bredare grupp och de i vissa fall mycket långa subventionstiderna medför potentiellt höga kostnader. Även om subventionsgraden i sig är lägre jämfört med de tidigare anställningsstöden finns det därför en anledning att utvärdera nystartsjobbets kostnadseffektivitet.

En utvärdering av nystartsjobben är intressant inte bara för att ge kunskap om hur just nystartsjobb fungerar utan också för att den kan bidra till förbättrad kunskap om hur anställningssubventioner bör utformas. Teoretisk forskning och empirisk utvärdering av olika former av riktade anställningssubventioner pekar på att dessa kan fungera bra för att få in långtidsarbetslösa på arbetsmarknaden (se exempelvis Forslund och Vikström, 2011). Kunskapen är däremot begränsad om hur dessa stödformer bäst bör utformas. Genom att utnyttja att nystartssubventionen dubblades 2009 och att individer över 55 år har rätt till dubbel subventionstid kan vi undersöka hur dessa aspekter på anställningsstödens utformning påverkar hur många som får och behåller sitt jobb.

Även om vi belyser flera frågeställningar som är av stort intresse kommer vi inte kunna teckna en fullständig bild av nystartsjobbets effekter på arbetslöshet och sysselsättning. En anledning till detta är att man kan kvalificera sig för nystartsjobb på många olika sätt. På grund av svårigheter att i data identifiera individer som kvalificerat sig för nystartsjobb på annat sätt än genom arbetslöshet väljer vi i denna analys att fokusera på de långtidsarbetslösa. Vår analys visar dock att individer som kvalificerar sig genom långtidsarbetslöshet utgör merparten av nystartsjobbarna, vilken gör denna begränsning mindre betydelsefull. En annan viktig begränsning av vår analys är att vi inte på ett fullständigt sätt kan undersöka om nystartsjobben tränger undan andra osubventionerade anställningar. Vi kan studera i vilken utsträckning anställningar som i alla fall hade kommit till stånd nu subventioneras, d.v.s. hur nystartsjobb tränger undan osubventionerade arbeten inom gruppen långtidsarbetslösa. Däremot kommer vi inte kunna studera i vilken utsträckning nystartsjobben påverkar korttidsarbetslösa och till vilken utsträckning nystartsjobbarna ersätter andra arbetstagare. En annan begränsning är att vi inte studerar effekterna för individer under 26, eftersom speciella regler gäller för arbetslösa ungdomar.

Vi inleder denna rapport med en kort genomgång av vilka effekter som vi kan förvänta oss av nystartsjobben utifrån den befintliga nationalekonomiska forskningen om subventionerade anställningar. Vi fokuserar på tidigare

svenska studier. I avsnitt 3 beskriver vi därefter vad nystartsjobb är och vem som fått nystartsjobb. Avsnitt 4 redovisar vilket datamaterial och vilka metoder vi använder för att studera effekterna av nystartsjobben. I avsnitt 5 analyserar vi hur rätten till nystartsjobb påverkat flödet ut ur arbetslöshet och i vilken utsträckning nystartsjobbarna får behålla sitt jobb när subventionen tar slut. Hur längden och storleken på nystartssubvention påverkar effekterna av nystartsjobben analyseras i avsnitt 6. Vi diskuterar nystartsjobbets kostnads-effektivitet i avsnitt 7. Slutligen sammanfattar och diskuterar vi våra resultat i avsnitt 8.

2 Varför anställningsstöd?

Anställningssubventioner riktade till långtidsarbetslösa motiveras av att de som har varit borta från arbetsmarknaden under lång tid ofta har särskilt svårt att hitta ett jobb (Forslund och Vikström, 2011). Att hjälpa just långtidsarbetslösa till arbete kan därför vara motiverat även om det till viss del skulle ske till priset av att nyligen arbetslösa får det något svårare att få jobb.

Det finns flera skäl till att långvarig frånvaro från arbetsmarknaden gör det särskilt svårt att hitta ett arbete. Osäkerheten om vad den arbetssökande faktiskt passar för och hur den skulle fungera på arbetsplatsen upplevs av potentiella arbetsgivare ofta som större för den som varit borta från arbetslivet länge, än för den som har samma formella meriter, men som har ett annat arbete eller bara nyligen blev arbetslös. Lång frånvaro från arbetsmarknaden kan också innebära att individens produktivitet faktiskt är lägre, kanske till följd av att individen tappat i kompetens eller inte kunnat hänga med i kompetens-utvecklingen.

Både när det råder osäkerhet om individens produktivitet och när det handlar om att individen behöver en period för återuppbygga det humankapital som gått förlorat under den långa frånvaron från arbetsmarknaden finns det stöd i forskningen för att tillfälliga anställningssubventioner kan fungera som ett sätt att motivera arbetsgivare till att anställa långtidsarbetslösa (Calmfors m.fl., 2004, Sianesi, 2004, Card m.fl., 2010). Mer specifikt finner Forslund m.fl. (2004) att tiden för att hitta ett osubventionerat arbete minskade med 8 procent av att få en anställningssubvention. Till stor del berodde denna positiva sysselsättnings effekt just på att arbetstagaren fick behålla jobbet sedan anställningssubventionen tagit slut. Även Larssons m.fl. (2005) utvärdering av

friåret finner att möjligheten till dessa subventionerade vikariat innebar färre dagar i arbetslöshet för dem som fick vikariatet.⁹

En första tänkbar effekt av nystartsjobben är därför att de skall minska långtidsarbetslösas tid i arbetslöshet. En förutsättning för att nystartsjobben ska minska arbetslösheten totalt sett är dock att en väsentlig andel av nystartsjobben utgörs av jobb som inte skulle ha kommit till stånd utan subventionen. Det är ändå naturligt att tänka sig att åtminstone vissa av nystartsjobben innebär en subvention av redan planerade anställningar samt att nystartsjobbarna i vissa fall ersätter eller konkurrerar ut andra arbetstagare. I den mån nystartsjobbare konkurrerar ut andra anställningar innebär subventionen en omfördelning av arbetslöshet från en grupp till en annan: de långtidsarbetslösas arbetslöshet minskar på bekostnad av arbetstagare som står närmare arbetsmarknaden. I sämsta fall innebär subventionen att en långtidsarbetslös anställning subventioneras trots att den hade kommit till utan subvention. Denna undanträngning av osubventionerade jobb, som är en andra tänkbar effekt av nystartsjobben, minskar subventionernas betydelse för arbetslösheten totalt sett, även om den ändå kan medföra en önskvärd omfördelning av bördan av arbetslöshet.

Tidigare forskning visar också att det är viktigt att studera vad som händer när subventionen tar slut. I bästa fall betyder subventionen att individen får fotfäste på arbetsmarknaden och lyckas behålla ett jobb även efter subventionens slut (Forslund m.fl., 2004). Det gäller i synnerhet individer som genom en period med subventionerad anställning fått möjlighet att uppdatera sin kompetens och få ett bra fotfäste på arbetsmarknaden. För individer som fått en subventionerad anställning på grund av att de har en permanent lägre produktivitet fordras dock antingen en anpassning nedåt av lönen eller någon form av permanent lönesubvention för att de ska behålla jobbet när nystartssubventionen tar slut. I många fall är det troligt att detta inte sker. En tredje tänkbar effekt av anställningsstöd är därför att sysselsättningsgraden går ned vid subventionens slut.

Slutligen kan det vara så att anställningsstöd påverkar tidpunkten för starten av en anställning. I inledningen beskrev vi att man i normalfallet är kvalificerad för en nystartssubvention efter ett års arbetslöshet. Det betyder att arbetsgivare som funderar på att anställa en individ som varit arbetslös i 11 månader har tydliga incitament att vänta med anställning tills den arbetslöse varit arbetslös i minst ett år. En fjärde tänkbar effekt av nystartsjobben och alla andra typer av

---

⁹ Friår innebär att en arbetstagare kunde ansöka om att vara ledig från sitt arbete samtidigt som en arbetslös anställs som vikarie under ledigheten.

anställningsstöd med tydliga tidsgränser är därför att tidpunkten för anställningens början skjuts upp.

3 Nystartsjobben och nystartsjobbarna

3.1 Nystartsjobbets utformning

Nystartsjobben infördes i januari 2007 och ersatte allmänt och förstärkt anställningsstöd. I det här avsnittet beskriver vi nystartsjobben översiktligt. För den som är intresserad av en mer detaljerad beskrivning gör vi en sammanställning i bilaga 1. Vi hänvisar också till genomgången i Lundin och Liljeberg (2008).

Vid införandet gällde rätten till en anställningssubvention motsvarande en arbetsgivaravgift, 31,42 procent av lönen, för arbeten i privat sektor för den som under en period om 15 månader varit borta från arbetsmarknaden i minst 12 månader. Huvudregeln är att subventionen kan utgå under lika lång tid som individen stått utanför arbetsmarknaden, men längst i 5 år. År 2008 utvidgades möjligheten till en nystartssubvention till hela arbetsmarknaden. Ytterligare ett år senare, 2009, dubblades subventionen. Subventionen uppgick då till 62,84 procent av lönen.

Redan från början fanns specialregler för ungdomar 20–25 år, för vilka kvalificeringstiden var minst 6 månaders utanför arbetsmarknaden och den maximala subventionstiden ett år. För nyinvandrade gällde rätten till nystartsjobb under 3 år från uppehållstillstånd. För äldre långtidsarbetslösa, dvs. individer som vid årets ingång har fyllt 55 år, är subventionstiden dubbelt så lång, men längst 10 år eller till man fyllt 65 år. Från 1 juli 2010 sänktes dessutom kvalificeringstiden för de äldre tillfälligt till 6 månader utanför arbetsmarknaden i denna grupp.

Nystartsjobbets konstruktion innebar flera nyheter jämfört med tidigare anställningsstöd. En viktig nyhet med nystartsjobben är att flera former av utanförskap kan kvalificera en person för subventionerat nystartsjobb – arbetslöshet, sjukskrivning, förtidspensionering, fängelsevistelse och invandring. Nystartsjobben riktar sig därmed till en bredare grupp av individer. En annan viktig skillnad mot tidigare anställningsstöd är att initialt var subventionsgraden i nystartsjobben, en arbetsgivaravgift vilket motsvarar 31,42 procent av lönen, lägre än i tidigare former av anställningsstöd, där subventionsgraden uppgick till 50–100 procent av lönen (Lundin och Liljeberg, 2008). De tidigare anställningsstöden hade dock ett maxbelopp per subventionerad arbetsdag. För vissa grupper var därför skillnaden mellan nystarts-

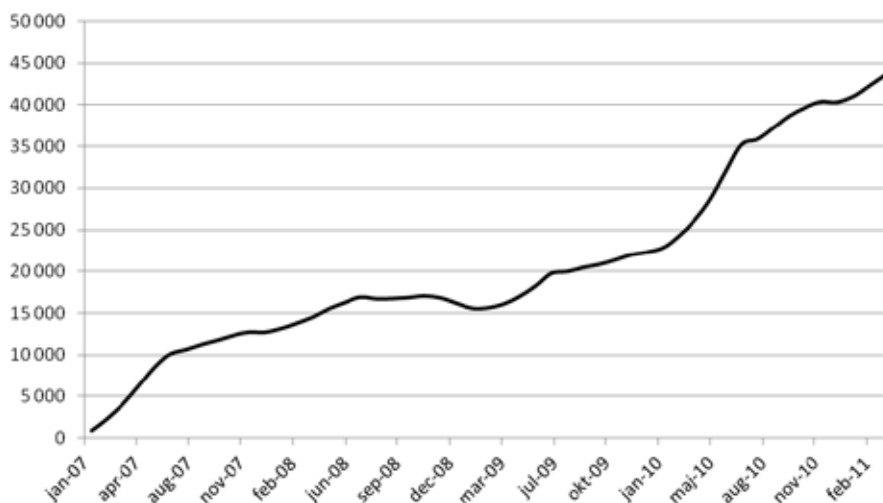
jobben och de tidigare anställningsstöden mindre om man ser till antalet kronor som faktiskt subventioneras.

En tredje viktig nyhet är att nystartsjobben, till skillnad från tidigare stödformer, är en rättighet. Den arbetsgivare som anställer en person som uppfyller kraven har rätt att ansöka och få subventionen. Det är alltså inte längre Arbetsförmedlingens handläggare som bedömer och fördelar rätten till anställningsstöd. I praktiken måste den som vill få ett subventionerat arbete visa upp dokument för Arbetsförmedlingen som visar att individen stått utanför arbetsmarknaden i minst ett år. Detta innebär att det vilar ett större ansvar för arbetssökande att motivera och dokumentera sin tid utanför arbetsmarknaden. Samtidigt har Arbetsförmedlingen fått minskat inflytande över vilka som får anställningssubventioner.

3.2 Nystartsjobbarna – hur många och vilka är de?

Som framgår av Figur 1 har antalet individer som har ett nystartsjobb ökat stadigt sedan införandet. I oktober 2011 hade nästan 46 000 personer ett nystartsjobb. Detta är betydligt fler än dem som hade någon form av anställningsstöd, ca 27 000 år 2006.

Figur 1 Antal kvarstående i nystartsjobb vid månads slut, 2007–2011

I Tabell 1 redovisas egenskaper för gruppen som fått nystartsjobb efter minst 12 månaders arbetslöshet för perioden 2007 till 2011. Som en jämförelse beskrivs också individer som varit inskrivna vid förmedlingen i minst 12

månader.¹⁰ Tabellen visar att kvinnor är underrepresenterade bland nystartsjobbarna där de utgör 38 procent jämfört med 44 procent bland de långtidsarbetslösa. En förklaring till detta är att nystartsjobben initialt var begränsade till den privata sektorn. Detta förklarar dock inte hela skillnaden mellan kvinnor och män. Män fortsätter att vara överrepresenterade även sedan subventionen breddats till att omfatta hela ekonomin.

Tabell 1 Egenskaper hos långtidsarbetslösa och nystartsjobbare för perioden 2007–2011

	Långtidsarbetslösa	Nystartsjobbare
Genomsnittlig ålder	44,8	43,7
Andel 25-44 år	37,6	43,9
Andel 45-54 år	23,4	20,4
Andel 55-64 år	23,6	22,2
Andel kvinnor	44,1	37,6
Född i övriga Norden, ej Sverige	3,1	2,5
Utomnordiskt födelseland	25,1	31,4
Förgymnasial utb. <9 år	13,4	11,1
Förgymnasial utb. 9-10 år	23,4	17,0
Gymnasial utbildning	44,9	45,7
Eftergymnasial utb. högst 2 år	5,0	6,8
Eftergymnasial utb. minst 3 år	12,8	18,7
Forskarutbildning	0,4	0,7
Andel med arbetshandikapp	52,0	19,9
Andel med A-kassa	74,6	80,8
Söker jobb på heltid	85,7	93,0
Söker jobb på deltid	14,1	6,9
Antal tidigare inskrivningsperioder	4,3	4,3
Antal tidigare program	5,7	6,1
Dagar i senaste inskrivningsperioden	1 589	1 250
Totalt antal tidigare inskrivningsdagar	1 130	1 011

Not: Medelvärden baserade på nedslag i Arbetsförmedlingens register den 26 mars under åren 2007–2011. Långtidsarbetslös är personer som varit inskrivna vid Arbetsförmedlingen i minst 12 månader, nystartsjobbare är individer som fått ett nystartsjobb efter minst 12 månaders inskrivning vid Arbetsförmedlingen.

¹⁰ Det innebär att individer med nystartsjobb också inkluderas i jämförelsegruppen.

Tabell 1 visar också att individer med utomnordiskt födelseland utgör en stor andel av de studerade grupperna och är något överrepresenterade bland nystartsjobbarna. Det bekräftar slutsatsen från Lundin och Liljeberg (2008) att jämfört med andra arbetsmarknadspolitiska stödformer är utrikes födda väl representerade bland nystartsjobbarna. I övrigt finns det flera faktorer som tyder på att nystartsjobbarna har något mer fördelaktiga egenskaper för att få anställning än den genomsnittlige långtidsarbetslöse. De har något högre utbildning, de är något yngre och de har kortare inskrivningstider bakom sig jämfört med långtidsarbetslösa.

Tabell 2 Egenskaper för dem som lämnat arbetslöshet för nystartsjobb respektive osubventionerat arbete under perioden 2007–2011

	Osubventionerat arbete	Nystartsjobb
Genomsnittlig ålder	37,6	40,3
Andel 18-24 år	16,8	9,1
Andel 25-44 år	48,4	49,9
Andel 45-54 år	17,8	19,1
Andel 55-64 år	9,8	14,4
Andel kvinnor	45,4	34,7
Född i övriga Norden, ej Sverige	2,4	2,1
Utomnordiskt födelseland	27,5	35,9
Förgymnasial utb. <9 år	8,0	10,6
Förgymnasial utb. 9-10 år	14,7	16,2
Gymnasial utbildning	51,1	47,6
Eftergymnasial utb. högst 2 år	6,2	6,7
Eftergymnasial utb. minst 3 år	19,1	18,3
Forskarutbildning	0,9	0,7
Andel med arbetshandikapp	18,4	12,6
Andel med A-kassa	77,1	78,6
Söker jobb på heltid	94,6	96,1
Söker jobb på deltid	5,4	3,9
Antal tidigare inskrivningsperioder	3,7	3,5
Antal tidigare program	3,1	4,5

	Osubventionerat arbete	Nystartsjobb
Dagar i senaste inskrivningsperioden	729	954
Totalt tidigare inskrivningsdagar	950	974
Andel av alla som fått jobb	0,70	0,30

Not: Medelvärden baserade på arbetslösa som fått jobb under perioden januari 2007–mars 2011. Endast individer som varit inskrivna vid Arbetsförmedlingen i minst 12 månader innan de lämnat arbetslöshet för osubventionerat jobb respektive nystartsjobb är inkluderade.

I Tabell 2 jämför vi istället alla som fått ett nystartsjobb under perioden januari 2008 till mars 2011 med dem som under motsvarande period lämnat arbetslöshet för ett osubventionerat arbete efter att ha varit inskrivna vid Arbetsförmedlingen i minst 12 månader.

Tabell 2 bekräftar att nystartsjobbarna i större utsträckning är män och att en större andel av nystartsjobbarna har utomnordisk bakgrund. I övrigt är dock nystartsjobbarna tämligen lika dem som lämnar arbetslöshet för ett osubventionerat arbete efter minst ett års arbetslöshet. Utbildningsnivån är dock något lägre bland nystartsjobbarna och dessutom har de något längre arbetslöshetsperioder bakom sig. En slutsats vi kan dra av att studera egenskaper hos nystartsjobbarna och andra är att nystartsjobbarna har egenskaper som tyder på att de har en något bättre ställning på arbetsmarknaden än den genomsnittlige långtidsarbetslöse, men samtidigt något mindre fördelaktiga egenskaper än de individer som lyckas få osubventionerade arbeten.

En annan intressant observation från Tabell 2 är att samtliga individer som fått en osubventionerad anställning i princip varit berättigade till ett nystartsjobb. Detta eftersom tabellen beskriver individer som fått jobb efter minst 12 månaders arbetslöshet, men av någon anledning har de eller deras arbetsgivare valt att inte utnyttja eller missat att utnyttja rätten till subvention. Tabell 2 visar att endast 30 procent har valt att utnyttja rätten till ett nystartsjobb. Det finns flera tänkbara förklaringar till denna tämligen låga andel. En förklaring är att det kan finnas mätproblem och att en hög andel av dem som varit registrerade som inskrivna vid Arbetsförmedlingen i minst 12 månader trots allt inte varit formellt berättigade till ett nystartsjobb. Det skulle till exempel vara fallet om individer varit registrerade som arbetslösa vid Arbetsförmedlingen trots att de har ett arbete. Om detta mätproblem är stort underskattar vi andelen som utnyttjar rätten till en nystartssubvention.

För att undersöka detta har vi beräknat andelen som får genom nystartsjobb respektive osubventionerat arbete bland deltagarna i jobb- och utvecklingsgarantin (JOB). Anledningen till detta är att alla deltagare i JOB kvalificerar för ett nystartsjobb oavsett inskrivningstid. Dessa resultat, som redovisas i Tabell 3, visar att 38 procent av alla som lämnade JOB för ett arbete under perioden

2007–2011 gjorde det genom ett nystartsjobb. Mätproblem förklarar således inte den låga andel som tar ett nystartsjobb.

Tabell 3 Andel av långtidsarbetslösa och deltagare i jobb och utvecklingsgarantin som lämnar arbetslöshet för osubventionerat jobb respektive nystartsjobb 2007–2011

	Nystartsjobb	Osubventionerat jobb
<i>Långtidsarbetslösa</i>		
Andel 2007-2011	0,29	0,71
Andel 2007	0,18	0,82
Andel 2008	0,25	0,75
Andel 2009	0,37	0,63
Andel 2010	0,36	0,64
<i>Långtidsarbetslösa med jobb i minst 3 månader</i>		
Andel 2007-2011	0,32	0,68
Andel 2007	0,20	0,80
Andel 2008	0,28	0,72
Andel 2009	0,42	0,58
Andel 2010	0,40	0,60
<i>Långtidsarbetslösa med jobb i minst 6 månader</i>		
Andel 2007-2011	0,34	0,62
Andel 2007	0,22	0,69
Andel 2008	0,31	0,62
Andel 2009	0,45	0,55
Andel 2010	0,45	0,55
<i>Jobb- och utvecklingsgarantin</i>		
Andel 2007-2011	0,38	0,62
Andel 2007	0,31	0,69
Andel 2008	0,38	0,62
Andel 2009	0,41	0,59
Andel 2010	0,42	0,58

Not: Medelvärden baserade på arbetslösa som fått jobb under perioden januari 2007–mars 2011. Endast individer som varit inskrivna vid Arbetsförmedlingen i minst 12 månader innan de lämnat arbetslöshet för osubventionerat jobb respektive nystartsjobb är inkluderade.

Två andra tänkbara förklaringar är bristande information om nystartsjobben och att den anställde och arbetsgivaren vid kortare anställningar inte bryr sig om att ansöka om subventionen. En ytterligare förklaring skulle kunna vara att

nystartsjobb upplevs som stigmatiserande i och med att man måste upplysa sin arbetsgivare om sitt tidigare arbetsliv.

För att undersöka om bristande information är avgörande för den låga andel som utnyttjar rätten till nystartsjobb har vi beräknat andelen som får nystartsjobb för vart och ett av åren under perioden 2007–2011. Om information är en viktig förklaring förväntar vi oss att andelen med nystartsjobb ökar med tiden eftersom kunskapen om nystartsjobben rimligtvis blir mer spridd med tiden. Vi undersöker också om kortare anställningar utgör en viktig förklaring genom att beräkna andelen nystartsjobbare för individer som kvarstår i arbete i minst 3 månader respektive 6 månader. Eftersom vi utesluter arbetstagare med de allra kortaste anställningstiderna förväntar vi oss en högre andel nystartsjobbare jämfört med tidigare. Av Tabell 3 framgår att andelen med nystartsjobb ökar från 25 procent 2008 till 36 procent 2010. Dessutom ökar andelen med nystartsjobb från 29 procent till 32 procent respektive 34 procent när vi utesluter individer med anställningar kortare än 3 månader respektive 6 månader. Sammantaget förefaller alltså både bristande information och att arbetsgivarna inte bryr sig om att ansöka om subventionen vid kortare anställningar förklara åtminstone delar av den låga andelen nystartsjobbare.

4 Hur studerar vi effekterna av nystartsjobben?

Vi studerar flera frågor kring hur nystartsjobben har påverkat sysselsättningen på den svenska arbetsmarknaden. En första fråga är om tillgången till nystartsjobb leder till att de långtidsarbetslösa hittar jobb fortare. Det är också centralt att studera vad som händer med sysselsättningen när subventionen tar slut för dem faktiskt fick ett nystartsjobb. Förutom dessa frågor studerar vi också hur subventionsgraden och subventionslängden påverkar effekterna av nystartsjobben. Dessa frågor är viktiga för att förstå hur utformningen av anställningssubventioner påverkar dess effekter. I det följande beskriver vi det datamaterial och de ekonometriska metoder vi använder för att studera dessa frågor.

4.1 Datamaterial

För att undersöka effekter av nystartsjobben använder vi oss av data från Arbetsförmedlingens databas Datalagret. Databasen innehåller information om samtliga arbetslösa som är inskrivna vid Arbetsförmedlingen. Registret innehåller uppgifter om när varje arbetslöshetsperiod börjar, om den arbetslöse deltar i något arbetsmarknadspolitiskt program, samt om och när den arbetslöse hittar ett arbete. Speciellt viktigt för vår studie är att registret innehåller

information om alla nystartsjobb, inklusive start- och slutdatum, samt när och om nystartsjobbet övergår till ett osubventionerat arbete. För att studera effekterna av nystartsjobb studerar vi alla arbetslöshetsperioder som finns registrerade mellan januari 2007 och mars 2011. Som en jämförelse använder vi oss också av data för 2004–2006, dvs. innan det fanns några nystartsjobb. Individer i åldern 26–60 ingår i analysen.¹¹ Vi begränsar också analysen till individer som har varit arbetslösa, arbetslösa på heltid eller i program, högst 36 månader. Arbetslösa med arbetshandikapp och/eller som deltar/deltagit i program för arbetshandikappade (ex. lönebidrag) ingår inte i analysen. Från arbetslöshetsregistret hämtas dessutom bakgrundsinformation, såsom utbildning, ålder och kön.

När vi studerar effekterna på tiden i arbetslöshet behöver vi definiera när en individ har lämnat arbetslöshet. I denna studie anses en arbetslös ha lämnat arbetslöshet om den hittar ett arbete, deltid eller fulltid och behåller det i minst 30 dagar. Deltidsjobb inkluderar de fall då individen hittat ett deltidsarbete men kvarstår som inskriven hos Arbetsförmedlingen.

För att kunna avgöra om en individ är berättigad till nystartsjobb uppskattar vi kvalificeringstiden för varje arbetslös. Som beskrevs i avsnitt 2 beror kvalificeringstiden på tidigare tid i arbetslöshet, tid i sjukfrånvaro och annan tid utanför arbetsmarknaden. En individ som har en sammanlagd tid utan arbete som överstiger 12 månader under de senaste 15 månaderna är kvalificerad för nystartsjobb. Eftersom vi saknar uppgifter om alla olika typer av frånvaro från arbetsmarknaden som kvalificerar för nystartsjobb kommer vi inte kunna beräkna den exakta kvalificeringstiden. Vi fokuserar därför på individer som kvalificerar sig för nystartsjobb genom en sammanhållen period av arbetslöshet. Det betyder att vår uppskattade kvalificeringstid är lika med tiden i den nuvarande arbetslöshetsperioden. Att detta är en bra uppskattning framgår i Figur 2 som visar att sannolikheten att få ett nystartsjobb ökar kraftigt just vid 12 månaders kvalificeringstid enligt vår definition.

4.2 Hur mäter vi effekten på tiden i arbetslöshet?

Den första frågan vi undersöker är om tillgången till nystartsjobb leder till att de arbetslösa hittar jobb fortare jämfört med vad de skulle ha gjort utan nystartsjobb. För att studera denna fråga utnyttjar vi att individer får tillgång till nystartsjobb efter att de har varit arbetslösa i 12 månader. Grundtanken är att individer som varit arbetslösa i 11 månader och 29 eller 30 dagar i genomsnitt

---

¹¹ Vi utesluter individer under 26 år eftersom de lyder under speciella regler (ex. nedsänkt arbetsgivaravgift) och har tillgång till delvis annorlunda arbetsmarknadspolitiska program (ex. jobbgarantin för ungdomar).

har lika egenskaper som dem som har varit arbetslösa i precis 12 månader förutom att den senare gruppen har tillgång till nystartsjobb. Vi kan därför undersöka effekten av nystartsjobben genom att studera om sannolikheten att få ett jobb skiljer sig mellan dem som varit arbetslösa 11 respektive 12 månader. Om den senare gruppen hittar jobb fortare är detta troligen en effekt av tillgången till nystartsjobb.

Ekonomer kallar denna ansats för *regression discontinuity design* (RD), eftersom man använder sig av att en viss rättighet infaller när någon egenskap når ett visst tröskelvärde, den så kallade diskontinuiteten. En ingående diskussion av metoden finns i Imbens och Lemieux (2008). För att RD-metoden ska fånga den sanna effekten av tillgången till nystartsjobb på basis av kvalregeln 12 månader får det inte finnas något annat förutom tillgången till nystartsjobb som gör att utflödet till arbete gör ett diskret hopp upp eller ner precis efter 12 månaders arbetslöshet.¹² För att undersöka hur trovärdigt detta antagande är kommer vi att använda oss av data för perioden innan det fanns några nystartsjobb. Vi återkommer till detta när vi presenterar resultaten i avsnitt 5.

För att kunna undersöka om sannolikheten att få ett jobb går upp efter 12 månaders arbetslöshet skapar vi med hjälp av datamaterialet som beskrevs i avsnitt 4.1 en så kallad månadspanel för varje individ. Den innehåller en observation för varje månad en individ är arbetslös. Varje observation innehåller uppgifter om hur länge individen varit arbetslös, om han/hon är kvalificerad för ett nystartsjobb, om han/hon får ett nystartsjobb eller ett osubventionerat arbete, vilken månad och vilket år observationen avser, samt bakgrundsinformation om ålder, utbildningsnivå och kön mm. Med hjälp av denna panel kan vi undersöka om rätten till nystartsjobb påverkar tiden i arbetslöshet, eller mer specifikt sannolikheten att få ett arbete en viss månad.

I praktiken kan man använda RD-metoden på flera olika sätt. I princip skulle man bara kunna använda individer som har varit arbetslösa i 11 månader och 30 dagar och jämföra med individer som varit arbetslösa i precis 12 månader. Ett problem med att göra på detta sätt är att urvalet då skulle begränsas till alltför få personer vilket skulle medföra att precisionen i skattningarna skulle bli låg. Detta är ett skäl till att vidga analysen till att omfatta fler individer än precis dem som påverkas av kvalregeln (i vårt fall 12 månader). I denna studie kommer vi att använda data för de första 36 månaderna av varje arbetslöshetsperiod. När vi gör detta måste vi dock kontrollera för att sannolikheten att få ett jobb påverkas av tiden i arbetslöshet.

---

¹² Mer formellt uttryckt måste sannolikheten att få ett arbete i frånvaro av nystartsjobb vara en jämn funktion av tiden i arbetslöshet.

En anledning till detta är att arbetslösheten i sig kan påverka den arbetslöses motivation och kunskaper. Vi tar hänsyn till detta genom en så kallad kontrollfunktion. Vi kontrollerar för arbetslöshetstid i form av ett tredje gradens polynom (ett för tider kortare än 12 månader och ett för längre tider). Vi kontrollerar också för andra faktorer som kan tänkas påverka sannolikheten att få ett jobb, såsom kalenderår, kalendermånad samt en rad bakgrundsvariabler (exempelvis individens utbildningsnivå). Vår modell för sannolikheten att individen får ett jobb en viss månad kan därför skrivas som

$$y = \alpha + \gamma * NS + \beta X + \alpha_1 * (u_{\text{månad}} - 12) + \alpha_2 * (u_{\text{månad}} - 12)^2 + \alpha_3 * (u_{\text{månad}} - 12)^3 + \alpha_4 * NS * (u_{\text{månad}} - 12) + \alpha_5 * NS * (u_{\text{månad}} - 12)^2 + \alpha_6 * NS * (u_{\text{månad}} - 12)^3 + \varepsilon \quad (1)$$

Där y antar värdet ett om individen en viss månad får ett jobb och noll annars, NS är en indikatorvariabel som antar värdet ett om individen är berättigad till nystartsjobb, dvs. har varit arbetslös i minst 12 månader, och noll annars. Effekten av tillgången till nystartsjobb på sannolikheten att få jobb mäts genom parametern γ . X betecknar de olika bakgrundsvariablerna (inklusive kontroller för kalenderår och kalendermånad) och termerna som innehåller $(u_{\text{månad}} - 12)$ d.v.s. skillnaden mellan antalet månader i arbetslöshet och kvartiden för nystartsjobb, utgör den så kallade kontrollfunktionen. Denna kontrollfunktion fångar upp förändringar i sannolikheten att få ett arbete som har att göra med hur länge man har varit arbetslös, men som inte har med tillgång till nystartsjobben att göra.¹³ Sammanfattningsvis kontrollerar denna modell således för att sannolikheten att få ett jobb en viss månad påverkas av hur länge man varit arbetslös. Om det finns en effekt av att ha rätt till nystartsjobb på sannolikheten att få ett jobb, efter att vi kontrollerat för detta underliggande mönster, skall denna effekt visa sig i att sannolikheten att få ett jobb gör ett diskret hopp uppåt precis när individerna får rätt till nystartsjobb efter 12 månader i arbetslöshet.

4.3 Hur mäter vi effekten på tiden i arbete?

Den andra frågan vi studerar är om nystartsjobb påverkar hur länge man behåller arbetet. Mer specifikt undersöker vi i vilken utsträckning de som fått ett nystartsjobb förlorar sitt arbete när subventionen tar slut. Notera att vi i föregående stycke diskuterade effekterna av att vara *berättigad till* nystartsjobb. Här undersöker vi istället vad som händer med dem som faktiskt får ett nystartsjobb.

---

¹³ Se Imbens och Lemieux (2008) för en närmare beskrivning av specifikationen av kontrollfunktionen.

För att studera hur nystartsjobbarnas sysselsättning påverkas när subventionen tar slut gör vi en jämförelse av hur nystartsjobbarnas sysselsättning utvecklas med utvecklingen hos dem som får ett osubventionerat arbete. Ett problem med en sådan jämförelse är att individer som får ett osubventionerat arbete inte är direkt jämförbara med nystartsjobbarna även om de varit arbetslösa lika länge. De jobb de får är troligen inte heller jämförbara. Grupperna skiljer sig därför från varandra även i andra avseenden än dem vi kan kontrollera för, d.v.s. de skillnader vi observerade i Tabell 2. Vi hanterar detta på två olika sätt. För det första begränsar vi analysen till dem som fick nystartsjobb respektive osubventionerat jobb efter mellan 1 och 2 års arbetslöshet. Vi undersöker alltså två grupper som varit arbetslösa lika länge när de får ett jobb och som dessutom bägge är berättigade till nystartsjobb.

För det andra, använder vi oss av den så kallade *Difference-in-Differences*-metoden (DID). Med hjälp av denna metod jämför vi skillnaden i sysselsättningsgrad mellan de olika grupperna *före* subventionens slut med skillnaden *efter* subventionens slut. För dem med nystartsjobb är subventionens slut tidpunkten då de inte längre är berättigad till en subvention. För dem med osubventionerat arbete definierar vi subventionens slut som tidpunkten då subventionen skulle ha tagit slut om dessa individer hade fått ett nystartsjobb istället för ett osubventionerat arbete. Om vi ser att sysselsättningsgraden faller kraftigt efter subventionens slut för dem med nystartsjobb men är konstant för dem med osubventionerat arbete tolkar vi det som en effekt av subventionens slut.¹⁴

För att kunna genomföra denna analys skapar vi ett dataset som innehåller sysselsättningsstatusen 10 månader före och 10 månader efter subventionens slut. Vi gör detta för alla individer som fått ett osubventionerat jobb eller nystartsjobb under vår observationsperiod. I den här analysen definieras en tidigare arbetslös som sysselsatt om han eller hon vid den aktuella tidpunkten inte är inskriven som arbetslös vid Arbetsförmedlingen. Vi använder med andra ord endast information från Arbetsförmedlingens databas Datalagret för att definiera sysselsättningsstatus.¹⁵ Ett potentiellt problem med detta tillvägagångssätt är att vi inte kommer fånga att det finns andra orsaker än arbetslöshet, t.ex. förtidspension, till varför en individ övergår från arbete till att inte vara sysselsatt.

---

¹⁴ Mer formellt fångar DID-metoden den sanna effekten om förändringen i sysselsättningsgraden mellan före och efter subventionens slut hade varit lika stor för de som fått ett nystartsjobb och de som fått ett osubventionerat jobb om nystartsjobbarna inte hade fått ett subventionerat jobb. Baserat på figurerna som presenteras i avsnitt 6 tror vi att detta är ett rimligt antagande.

¹⁵ Anledningen till detta är att vi då kan använda ny och uppdaterad information i och med att den tidsmässiga eftersläpningen är större för andra register.

Utfallsvariabeln i denna analys är en indikatorvariabel, som tar värdet ett om individen har sysselsättning och noll om individen saknar sysselsättning. För denna utfallsvariabel använder vi följande linjära sannolikhetsmodell

$$y = \lambda_{NS} + \lambda_{månad} + \lambda_{tid \text{ sedan arbetslöshetens slut}} + \beta_t * NS * I_{Subventionen \text{ slut} + t \text{ månader}} + \varepsilon \quad (2)$$

där λ_{NS} antar värdet ett för individer som tillhör nystartsjobbgruppen och noll för gruppen som fått ett osubventionerat arbete.¹⁶ Denna variabel fångar upp skillnader mellan grupperna som inte har att göra med att subventionen för nystartsgruppen håller på att ta slut. Variablerna $\lambda_{tid \text{ sedan arbetslöshetens slut}}$ mäter hur många månader som gått sedan individen fick sitt nystartsjobb eller sitt osubventionerade jobb. Den fångar att sysselsättningsgraden förändras beroende på hur lång tid det gått sedan man fick sitt arbete.¹⁷ Variablerna $\lambda_{månad}$ kontrollerar för kalendermånad, vilket fångar upp alla förändringar i sysselsättning som har att göra med den aggregerade ekonomin. Sådana förändringar påverkar naturligtvis sannolikheten att ha sysselsättning en viss månad oavsett subventionen.

Slutligen innehåller modellen ett antal parametrar β_t som fångar skillnaden i sysselsättningsgraden mellan grupperna direkt efter att nystartssubventionen tagit slut, en månad efter, två månader efter osv. Dessa är identifierade genom att vi jämför förändringen över tid för två olika grupper, där bara nystartsgruppen får en verklig förändring vid subventionens slut. Vi återkommer till tolkningen av dessa effekter när vi diskuterar resultaten.

4.4 Hur mäter vi effekten av dubbel och förlängd subvention?

Vi analyserar effekten av en fördubblad subventionsgrad genom att först undersöka hur storleken på den skattade effekten från modell (1) förändras mellan perioden 2007–08 (enkel subvention) och perioden från 2009 (dubbel subvention).¹⁸ Förändringen mäter den ytterligare effekten av en dubbel subvention jämfört med en enkel subvention.¹⁹ På motsvarande sätt analyserar

---

¹⁶ Notera att NS i denna ekvation definieras annorlunda jämfört med i ekvation (1), eftersom vi här mäter effekten för de som faktiskt fått ett nystartsjobb.

¹⁷ Det kontrollerar för allmänna förändringar i sysselsättningsgraden både före och efter subventionens slut.

¹⁸ Rent tekniskt gör vi detta genom att tillåta för olika kontrollfunktioner för perioden med enkel och dubbel subvention, och genom att använda en så kallad interaktionseffekt för perioden med dubbel subvention

¹⁹ Mer formellt fångar vi den sanna effekten av en dubbel subvention om det inte finns något annat som gör att storleken på effekten förändras mellan 2007–08 och 2009–10. En sak som skiljer mellan tidsperioderna är att arbetslösheten var något högre under den senare perioden, vilket eventuellt skulle kunna påverka storleken på effekten av nystartsjobben.

vi också hur effekten på sysselsättningsgraden vid subventionens slut förändras när subventionsgraden dubblas i modell (2).

När vi skattar effekten av fördubblad subventionslängd använder vi oss av att individer som fyllt 55 år vid årets ingång har rätt till dubbel subventionslängd. Detta är möjligt eftersom individer med samma arbetslöshetstid som är 54 år och 11 månader kan antas ha mycket lika chanser att få arbete som dem som precis har fyllt 55. Skillnaden mellan 54-åringar och 55-åringar kan därför, i princip, tillskrivas den dubbla subventionstiden. Formellt använder vi RD-metoden på liknande sätt som i huvudanalysen som beskrivs ovan. Skillnaden är att vi nu istället för att mäta effekterna av en diskontinuitet i regelverket vid 12 månaders arbetslöshet mäter effekten på utflödet till arbete av en diskontinuitet i berättigad subventionslängd vid 55 år. Precis som i den tidigare analysen kontrollerar vi för skillnader i individegenskaper och vi hanterar att sannolikheten att få ett jobb kan påverkas av individens ålder av andra skäl än regelverket för nystarsjobben genom att införa en kontrollfunktion (ett tredjegradspolynom) i individens exakta ålder i månader före och efter 55 års ålder. Analysen begränsas till individer i åldrarna 45–60 som alla har varit arbetslösa i minst 12 månader. För att vi ska fånga den sanna effekten av tillgången till nystartsjobb får det inte finnas något annat förutom längden på nystartssubventionen som gör att utflödet till arbete gör ett diskret hopp upp eller ner precis vid 55 års ålder.

För att undersöka hur en förlängd subvention påverkar sysselsättningsgraden på sikt undersöker vi på liknande sätt som tidigare hur sysselsättningsgraden utvecklas före och efter subventionens slut. För att göra detta jämför vi skillnader i sysselsättningsgrad mellan nystartsjobbare som har en vanlig subvention (53–54 år) med nystartsjobbare som har en förlängd (dubbelt så lång) subvention. Vi jämför således individer med nystartsjobb med andra individer som också fått nystartsjobb. Enda skillnaden är att den ena gruppen är något äldre och därför enligt reglerna har rätt till en dubbelt så lång subventionstid. Vi är särskilt intresserade av hur det ser ut när subventionen tar slut för gruppen med enkel subvention. Om sysselsättningsgraden faller påtagligt efter subventionens slut för dem med vanlig subventionslängd jämfört med dem med förlängd subvention tolkar vi det som en effekt av subventionens slut.

5 Effekter av nystartsjobb på arbetslöshet och sysselsättning

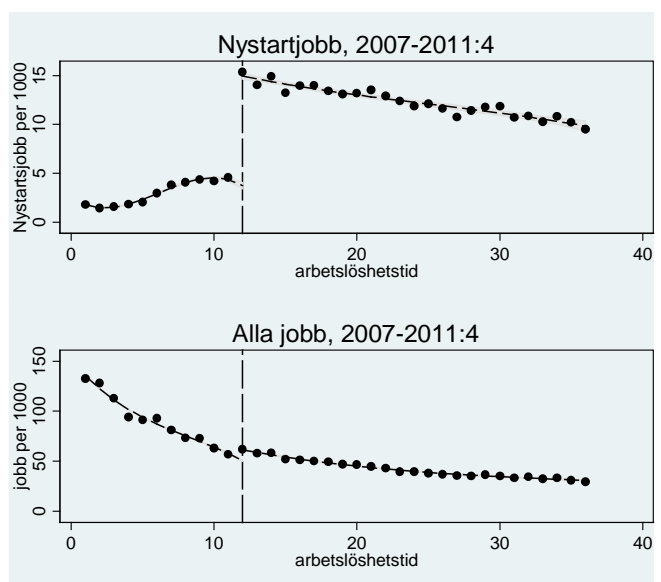
Anställningssubventioner kan påverka både hur snabbt den som är arbetslös får ett jobb, men också hur långvarig anställningen blir. I detta avsnitt undersöker vi hur nystartsjobben har påverkat flödet till jobb och sysselsättningen för 26–60-åringar.

5.1 Hur påverkar tillgången till nystartsjobb tiden i arbetslöshet?

Den första frågan vi ställer oss är hur *tillgången* till en nystartssubvention påverkar hur fort de arbetslösa hittar jobb. Att antalet individer som får ett subventionerat arbete ökar när rättigheten införs är kanske inte förvånande. Det är därför mer intressant att undersöka om sannolikheten att få ett jobb totalt sett ökar. Det är ju möjligt att nystartsjobben bara ersätter andra osubventionerade anställningar. Som beskrevs i avsnitt 4.2 undersöker vi denna fråga genom att studera hur sannolikheten att få ett jobb förändras när de arbetslösa får tillgång till nystartssubventioner efter 12 månaders arbetslöshet.

Eftersom man kan kvalificera sig för ett nystartsjobb på annat sätt än genom arbetslöshet, kommer inte tolv månaders arbetslöshet utgöra en knivskarp gräns för att kvalificera sig för ett nystartsjobb. För att belysa detta visar vi i den översta figuren i Figur 2 hur sannolikheten att få ett nystartsjobb ser ut beroende på tiden i arbetslöshet.

Figur 2 Effekt av rätt subventionerad anställning på flöde till nystartsjobb och jobb per 1000 arbetslösa vid olika tider i arbetslöshet

Figuren visar att det även före 12 månaders arbetslöshet finns ett visst flöde till nystartsjobb. Sannolikheten att få ett nystartsjobb tar dock ett markant språng uppåt efter precis tolv månaders arbetslöshet. Även om man kan kvalificera sig på annat sätt för nystartsjobb är alltså tolv månader en tydlig gräns för när arbetslösa får tillgång till nystartssubventioner. I den första kolumnen i Tabell 4 visar vi med ett formell test att antalet som får ett nystartsjobb ökar med 11,2 individer per 1000 vid 12 månaders arbetslöshet, vilket innebär en tredubbling jämfört med hur många som får nystartsjobb vid 11 månaders arbetslöshet.

Den nedre figuren i Figur 2 visar också hur sannolikheten att få ett jobb (nystartsjobb eller osubventionerat jobb = alla jobb) ser ut beroende på tid i arbetslöshet. Figuren visar en ökning i utflödet till arbetet efter 12 månader, vilket indikerar att tillgången till en nystartssubvention faktiskt påverkar hur fort de arbetslösa hittar jobb. I kolumn 2 i Tabell 4 redovisar vi formella test av denna effekt. Vi ser att rätten till nystartssubvention statistiskt signifikant ökar hur fort det arbetslösa lämnar arbetslöshet för arbete.

²⁰ Punkterna i figuren beskriver den faktiska andelen som lämnar arbetslöshet för arbete vid varje tid i arbetslöshet. Linjerna beskriver den skattade kontrollfunktionen från vår RD-modell.

Tabell 4 Effekten av rätt till subventionerad anställning på flöde till nystartsjobb, och alla slags jobb per 1000 arbetslösa

	(1) Nystartsjobb 2007-2011	(2) Jobb 2007-2011	(3) Jobb 2004-2006 Placebo	(4) Jobb Diff-i-diff 2004-2006 mot 2007-2011
12 mån a- löshet			6,094** (1,022)	6,070** (1,021)
12 mån a- löshet*NS	11,229** (0,271)	9,927** (0,862)		4,086** (1,329)
Antal obs.	8 750 675	8 750 675	9 020 075	17 770 750

Not: * indikerar statistisk signifikans på 5-procentsnivå och ** på 1-procentsnivå. Kontrollvariabler som används är svensk medborgare, ursprungsregion, kön, utbildning, region, ålder. Standardfelen är klustrade på individ.

Det är dock möjligt att det finns andra saker som påverkar utflödet ur arbetslöshet precis efter ett års arbetslöshet. Vi undersöker detta i kolumn 3 där vi studerar hur flödet till arbete såg ut vid tolv månadersgränsen åren innan nystartsjobben infördes. Det visar sig att utflödet ur arbetslöshet ökade precis vid 12 månader även under perioden 2004–2006, dvs. innan det fanns några nystartsjobb. Det finns flera tänkbara anledningar till detta. En anledning kan vara att 12 månader utgör en psykologisk gräns där förmedlarna och individen själv blir mer uppmärksam på den problematik som arbetslöshet medför. En annan tänkbar anledning är att ett grundkrav för att få allmänt anställningsstöd, som fanns innan nystartsjobben infördes, var att man skulle ha varit arbetslös i 12 månader.

Oavsett vad som är den underliggande orsaken till detta mönster är det något vi vill kontrollera för. I kolumn 4 skattar vi därför hur mycket *större* flödet till arbete var efter 12 månaders arbetslöshet efter det att nystartsjobben kommit till. Vi ser att ungefär halva effekten på utflödet till jobb kan tillskrivas nystartsjobben (effekten minskar från 9,9 till 4,1). Om vi tillskriver effekten under 2004-2006 helt till de tidigare anställningssubventionerna, som ju inte togs bort, är den nya skattningen om 4,1 ett mått på hur många fler som kommer i jobb med nystartsjobb jämfört med allmänt anställningsstöd. Om skälet är att 12 månader utgör en psykologisk gräns är det rimligt att denna psykologi finns kvar även sedan nystartsjobben införts. Om sanningen ligger däremellan är skattningen i kolumn 4 troligen en underskattning av effekten av nystartsjobbssubventioner i förhållande till en situation helt utan subventioner. Med detta i åtanke kommer vi ändå att betrakta denna modell som vår huvudmodell.

Hur stora är då dessa skattade effekter? Estimatet från den konservativa, men enligt vår bedömning mest trovärdiga modellen (kolumn 4), visar att de arbetslösa lämnar arbetslöshet för arbete 0,41 procentenheter fortare när de arbetslösa får tillgång till nystartssubventioner. Det låter kanske inte så mycket, men det innebär att de arbetslösa genom tillgången till nystartsjobb lämnar arbetslöshet för arbete 8 procent fortare än de annars skulle ha gjort.²¹ Som en illustration kan vi betrakta en individ som förväntas vara arbetslös i 20 månader i en värld utan nystartsjobb. Med tillgång till nystartsjobb efter ett års arbetslöshet minskar denna individs förväntade tid i arbetslöshet i så fall från 20 till cirka 19,2 månader.

Det är också intressant att undersöka hur stor andel av nystartsjobben som utgör undanträngning av jobb som skulle ha kommit till stånd ändå. För att besvara denna fråga jämför vi effekten på utflödet till jobb med hur mycket utflödet till nystartsjobb ökar vid 12 månaders arbetslöshet. I kolumn 1 i Tabell 4 visas effekten på utflödet till nystartsjobb. Vi ser att estimatet är 11,2, vilket kan jämföras med estimatet för utflödet till jobb i kolumn 4 som var 4,1. Det betyder att ungefär 63 procent av alla nystartsjobb är undanträngning av jobb som skulle ha kommit till stånd även utan nystartssubventionen.²²

Slutligen är det också intressant att studera hur utflödet till jobb ser ut precis vid runt kvalificeringstiden för nystartsjobb. Det är till exempel möjligt att rätten till en subvention gör det attraktivt att skjuta upp sitt jobbsökande i väntan på att man kan få en subvention, eller att arbetsgivare väntar med att påbörja anställningen tills dess. Figur 2 visar dock att det inte finns några uppenbara tecken på att flödet ut arbetslöshet skulle avta strax innan individerna kvalificerar sig för nystartsjobb.

5.2 Vad händer när nystartssubventionen tar slut?

Vi övergår nu till att studera vad som händer med sysselsättningen när subventionen tar slut. Notera att vi nu studerar vad som händer med dem som faktiskt får ett nystartsjobb, medan vi i den tidigare analysen studerade effekten av att vara kvalificerad för en nystartsjobbsubvention. För att studera denna frågeställning använder vi det datamaterial och den metod som beskrevs i avsnitt 4.3. I korthet går metoden ut på att jämföra sysselsättningsgraden för gruppen som fått nystartsjobb med gruppen som fått osubventionerat jobb *före* subventionens slut med sysselsättningsgraden för dessa grupper *efter* subven-

---

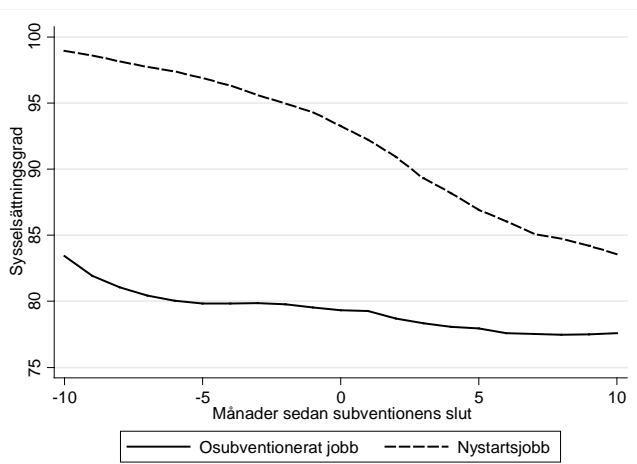
²¹ Enligt figur 2 lämnar ungefär 5 procent av de som varit arbetslösa i ett år arbetslöshet under en given månad (50 av 1000). Den procentuella ökningen i övergångssannolikheten är då 0,41/5, dvs. ungefär 8 procent.

²² Undanträngningen utgörs av skillnaden mellan estimaten, som är 11,2-4,1=7,1. I procentuella termer motsvara detta $7,1/11,2 = 0,63$, dvs. ungefär 63 procent.

tionens slut. Vi jämför individer som när de får sitt arbete varit arbetslösa lika länge. För nystartsjobbarna gäller då att subventionen antas ta slut efter en tid motsvarande tiden i arbetslöshet. För dem som lämnar arbetslösheten för ett osubventionerat arbete antar vi en hypotetisk tid för när en subvention skulle ha tagit slut som motsvarar en subventionstid som är lika lång som tiden i arbetslöshet. Om vi ser att sysselsättningsgraden faller i samband med subventionens slut för dem som har ett nystartsjobb tolkar vi det som en effekt av att subventionen tagit slut.

Denna metod illustreras i Figur 3 som visar sysselsättningsgraden för dem som har nystartsjobb respektive osubventionerat arbete. Figuren visar att sysselsättningsgraden är hög kort efter att de tidigare arbetslösa fått jobb. Vid denna tidpunkt har endast de som fått mycket kortvariga anställningar blivit av med sin sysselsättning. Initialt är också sysselsättningsgraden högre bland dem som fått ett nystartsjobb.²³ Notera dock att denna skillnad inte skall tolkas som en effekt av nystartsjobben i sig, eftersom de båda grupperna skiljer sig åt i många andra dimensioner förutom att bara den ena gruppen har ett nystartsjobb.

Figur 3 Sysselsättningsgrad före och efter subventionens slut för dem som fått nystartsjobb respektive osubventionerat jobb

Not: Månader sedan subventionens slut beräknas som tid i anställning minus tid i arbetslöshet. För osubventionerade arbeten är det alltså ett hypotetiskt datum (som skulle ha gällt om det varit ett nystartsjobb).

²³ En möjlig förklaring är att andelen korta anställningar är högre bland dem med osubventionerat arbete jämfört med nystartsjobbarna. En tänkbar anledning till detta är att incitamenten att ansöka om ett nystartsjobb är lägre om det handlar om en mycket kortvarig anställning.

Figur 3 visar också att utvecklingen av sysselsättningsgraden skiljer sig mellan nystartsjobbarna och dem med osubventionerat arbete. Redan långt innan subventionens slut faller sysselsättningsgraden stadigt i nystartsgruppen, medan sysselsättningsgraden först faller snabbt, men faller i långsammare takt i vår jämförelsegrupp bestående av individer med osubventionerat jobb. Runt tiden för subventionens slut finns en tendens till att nedgången i sysselsättningsgraden bland nystartsjobbarna är något kraftfullare än tidigare. Det är dock ingen dramatisk förändring av sysselsättningsgraden vid subventionens slut.

Tabell 5 redovisar formella test av mönstren i Figur 3. Vi presenterar resultat från tre olika modeller. Resultaten från vår huvudspecifikation, beskriven i stycke 4.3, presenteras i kolumn 1. Den visar att sysselsättningsgraden för dem med nystartsjobb går ner, jämfört med dem som fått osubventionerat arbete, i samband med att subventionen tar slut. De två övriga modellerna är utformade för att ta hänsyn till att sysselsättningsgraden utvecklas olika i nystartsgruppen och i kontrollgruppen redan långt innan subventionens slut. I kolumn 2 skattar vi hur skillnaden utvecklas redan innan subventionen faktiskt tagit slut. Vi hittar effekter innan subventionen tagit slut, vilket ju är ett tecken på att vår modell inte fångar alla väsentliga skillnader mellan nystartsjobbare och dem med osubventionerad anställning. Vi ser dock att storleken på skillnaderna mellan nystartsjobbare och andra är större sedan subventionen tagit slut.

Tabell 5 Effekt på sysselsättningsgraden när nystartsjobbsubventionen tar slut /håller på att ta slut.

	(1)	(2)	(3)
Subventionen slut - 3 månader		-1,37**	
Subventionen slut - 2 månader		-1,99**	
Subventionen slut - 1 månader		-2,48**	
Subventionen slut	-2,92**	-3,39**	-1,68**
Subventionen slut + 1 månad	-3,97**	-4,44**	-2,53**
Subventionen slut + 2 månader	-4,73**	-5,20**	-3,08**
Subventionen slut + 3 månader	-6,05**	-6,52**	-4,19**
Subventionen slut + 4 månader	-6,96**	-7,43**	-4,89**
Subventionen slut + 5 månader	-8,16**	-8,62**	-5,88**
Subventionen slut + 6 månader	-8,65**	-9,12**	-6,16**
Subventionen slut + 7 månader	-9,56**	-10,03**	-6,86**
Subventionen slut + 8 månader	-9,87**	-10,34**	-6,97**
Subventionen slut + 9 månader	-10,47**	-10,93**	-7,35**
Subventionen slut + 10 månader	-11,17**	-11,64**	-7,85**
Antal observationer	1 049 118	1 049 118	1 049 118

Not: * indikerar statistisk signifikans på 5-procentsnivå och ** på 1-procentsnivå.. Modell 1 och 2 är enligt grundspecifikation presenterad i avsnitt 4.3. Modell 3 inkluderar linjära trender.

I kolumn 3 kontrollerar vi därför också för trendmässiga skillnader mellan nystartsjobbarna och kontrollgruppen.²⁴ När vi gör detta halveras nästan minskningen i sysselsättningsgraden vid subventionens slut jämfört med modell (1). Estimaten från modellen presenterad i kolumn 3 skall tolkas som att sysselsättningsgraden går ned med 1,7 procentenheter när subventionen tar slut jämfört med vad den skulle ha varit om subventionen inte tagit slut. Det skall jämföras med sysselsättningsgraden som vid denna tidpunkt för dem med nystartsjobb är strax över 90 procent. Sammantaget talar detta för att det inte i allmänhet är någon dramatiskt nedgång av sysselsättningen när nystartsubventionen tar slut.

5.3 Skiljer sig effekterna mellan olika grupper?

I de två föregående styckena har vi dokumenterat att tillgången till nystartsjobb gör att de arbetslösa lämnar arbetslöshet för arbete fortare än de annars skulle ha gjort samt att det inte sker någon dramatisk nedgång i sysselsättningen för nystartsjobbarna när deras subvention tar slut. Vi har också undersökt om dessa effekter skiljer sig mellan kvinnor och män respektive mellan utrikes och inrikes födda. I denna analys har vi inte funnit några avgörande skillnader, varför vi har valt att inte gå in närmare på eventuella skillnader mellan olika grupper.

6 Spelar subventionsgrad och subventionslängd någon roll?

I detta avsnitt analyseras två viktiga aspekter av hur anställningssubventioner utformas, nämligen subventionsgraden och hur länge subventionen gäller. Vi frågar oss först i vilken utsträckning storleken på anställningssubventionen påverkar flödet till arbete? Därefter undersöker vi om längden på subventionen har betydelse för flödet till arbete.

6.1 Vilken betydelse har en fördubblad subvention?

När nystartsjobben infördes år 2007 var subventionsgraden en arbetsgivaravgift dvs. 31,42 procent av lönen. Från januari 2009 fördubblades subventionen till att motsvara två arbetsgivaravgifter eller 62,84 procent av lönen. Detta innebär att subventionen till en början svarade för ca 24 procent av de totala lönekostnaderna för en arbetstagare, efter höjningen motsvarade subventionen hela 47 procent av den totala lönekostnaden. Som beskrevs i avsnitt 4.4

---

²⁴ Mer formellt tillåter vi för separata linjära trender för nystartsjobbarna och jämförelsegruppen.

undersöker vi effekterna av denna fördubbling genom att använda liknande modeller som i föregående två avsnitt. Skillnaden är att vi nu undersöker om det finns olika effekter av nystartsjobben före och efter 2009.

Vi undersöker först hur utflödet till nystartsjobb och jobb påverkas av denna fördubbling. Resultaten i Tabell 6 presenteras i form av en huvudeffekt och en interaktionseffekt. Huvudeffekterna visar effekten vid enkel subvention och interaktionseffekten hur mycket effekten ökar när vi går från enkel till dubbel subvention. Resultaten i kolumn 1 visar att utflödet till nystartsjobb ser ut att ha fördubblats när subventionsgraden dubblades, den initiala effekten är att 7 ytterligare personer per 1 000 arbetslösa får nystartsjobb. När sedan subventionen är dubbelt så stor är effekten totalt 13,4 (7,1+6,3) personer.

Tabell 6 Effekt på utflödet till nystartsjobb och jobb av fördubblad subventionsgrad – jämför 2007–2008 med 2009–2011

	(1) Nystartsjobb	(2) Jobb	(3) Jobb 2009-2011 mot 2004-2006
12 mån a-lös			6,256** (1,022)
12 mån a-lös enkel Subvention	7,119** (0,392)	-0,266 (1,539)	
12 mån a-lös dubbel Subvention	6,308** (0,532)	14,817** (1,844)	8,385** (1,445)
Antal observationer	8 750 675	8 750 675	14 542 984

Not: * indikerar statistisk signifikans på 5-procentsnivå och ** på 1-procentsnivå. Kontrollvariabler som används är svensk medborgare, ursprungsregion, kön, utbildning, region, ålder. Standardfelen är klustrade på individ.

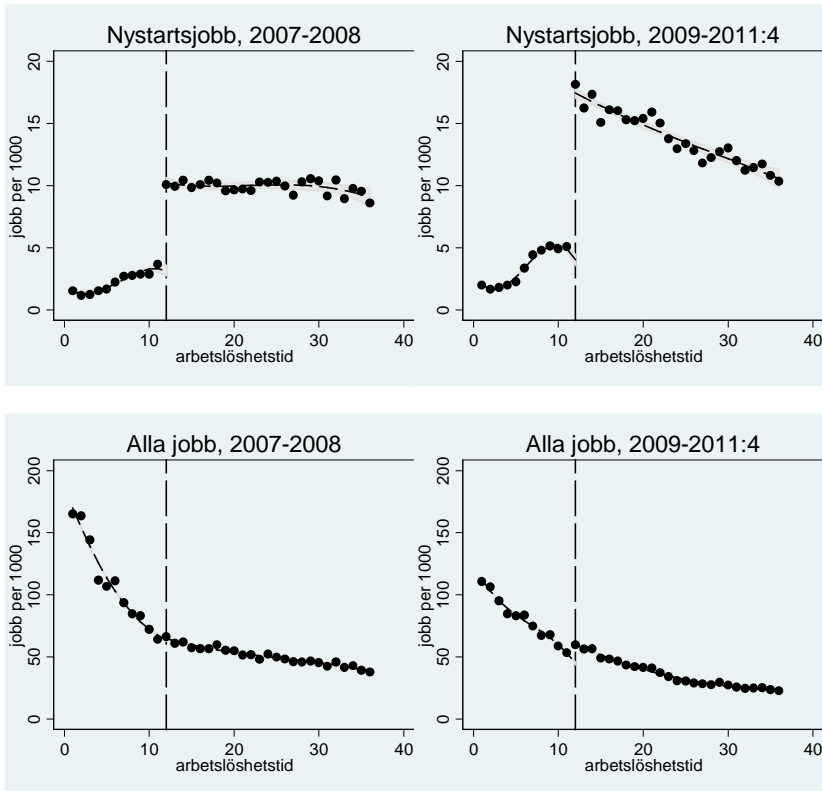
Resultaten i kolumn 2 för utflödet till jobb är mer svårtolkade. Vi finner att nystartsjobben inte alls ser ut att ha påverkat det totala utflödet ur arbetslöshet när subventionsgraden var låg. När subventionen dubblades ser vi däremot en ökning av det totala utflödet till jobb som motsvarar det totala utflödet till nystartsjobb. En möjlig tolkning av dessa resultat är att en enkel subvention motsvarande en arbetsgivaravgift är för liten för att motivera arbetsgivarna att anställa någon som de inte skulle ha anställt utan en subvention. Vid en dubbel subvention förefaller subventionsgraden vara tillräckligt hög för att förmå arbetsgivarna att anställa långtidsarbetslösa.

Denna tolkning kan dock inte helt och hållet förklara mönstren vi ser i vårt datamaterial. En anledning till detta är att vi sedan tidigare sett att redan innan tillkomsten av nystartsjobben fanns det ett en ökning i utflödet till arbete vid just 12 månader. Under 2007 och 2008 när nystartsjobben införs försvinner

denna ökning. Om dessa resultat tolkas bokstavligt indikerar det att nystartsjobben till en början förlängde tiden i arbetslöshet. Detta förefaller kanske orimligt, eftersom det inte är uppenbart varför tillgången till en anställningssubvention skulle förlänga tiden i arbetslöshet, men om nystartsjobben med låg subventionsgrad inte lyckas fylla den funktion de tidigare anställningsstöden gjorde är det faktiskt möjligt att det initialt blir svårare för dessa grupper att få jobb.

En ytterligare anledning till att vara försiktig med tolkningen av resultaten är att en närmare granskning av utflödet till jobb visar att den till synes kraftiga ökningen i flöde till jobb och avsaknad av undanträngning vid dubbel subvention till viss del skulle kunna vara följderna av att individer som har varit arbetslösa i 10-11 månader väntar med att söka sig ett jobb tills de får tillgång till nystartsjobben. Det gör att den skattade effekten på utflödet till jobb vid 12 månaders arbetslöshet blir överdrivet stor. Detta framgår av den nedre högra figuren i Figur 4, som visar en tendens till nedgång i flödet till jobb efter 10–11 månaders arbetslöshet.

Figur 4 Effekten av dubbel subvention på flöde till nystartsjobb och jobb per 1000 arbetslösa vid olika tider i arbetslöshet

Med dessa reservationer som bakgrund illustrerar vi nu storleken på effekten av en dubblad subvention. För att göra detta på ett trovärdigt sätt måste vi som tidigare ta hänsyn till att flödet till jobb ökade efter 12 månaders arbetslöshet redan innan nystartsjobben. Vi hanterar detta genom att skatta hur flödet till jobb vid dubbel subvention (2009–2011) förhåller sig till hur det såg ut 2004–2006. Resultaten från denna analys som presenteras i kolumn 3 i Tabell 6 indikerar att takten med vilken de arbetslösa lämnar arbetslöshet för arbete ökar med 0,84 procentenheter, vilket motsvarar en ökning av sannolikheten att få ett jobb med ungefär 17 procent jämfört med en situation utan subvention.²⁵

²⁵ Enligt figur 2 lämnar ungefär 5 procent av de som varit arbetslösa i ett år arbetslöshet under en given månad (50 av 1000). Den procentuella ökningen i övergångssannolikheten är då $0,84/5$, dvs. ungefär 17 procent.

Vi övergår nu till att undersöka hur sysselsättningseffekten vid subventionens slut påverkades av fördubblingen av subventionen. Det är inte orimligt att tänka sig att en större subvention gör att fler förlorar jobbet när subventionen tar slut eftersom en större subvention gör det lönsamt att anställa individer som har betydligt lägre produktivitet än rådande avtalsenliga löner. Resultaten från denna analys presenteras i Tabell 7. Liksom tidigare presenterar vi resultaten i form av huvudeffekter och interaktionseffekter.

Huvudeffekterna, som visar effekten på sysselsättningen av att en enkel subvention tar slut, bekräftar att sysselsättningsgraden för nystartsjobbarna går ner när subventionen håller på att ta slut.²⁶ Interaktionseffekten mäter den ytterligare effekten på sysselsättningen av att en dubbel subvention tar slut. Intressant nog finner vi ingen skillnad mellan enkel och dubbel subvention: ingen av interaktionseffekterna är statistiskt signifikanta.

Vår slutsats är därför att en dubbel subvention bara påverkar hur fort individerna får arbete och inte hur länge de kvarstår i arbete. En dubbel subvention jämfört med en enkel har med andra ord positiva effekter på sysselsättningen som helhet, men det är naturligtvis en annan fråga om denna positiva effekt motiverar de ökade kostnader som en dubbel subvention för med sig. Vi vill dock återigen påpeka att det finns ett mått av osäkerhet i skattningen av effekten av en dubbel subvention på utflödet till arbete på grund av svårigheterna att tolka vad som händer i övergången från tidigare subventionsformer till nystartsjobb.

---

²⁶ Notera att detta är i jämförelse med sysselsättningsgraden i kontrollgruppen som består av de med osubventionerat arbete.

Tabell 7 Effekt på sysselsättningsgraden när nystartsjobbsubventionen tar slut /håller på att ta slut. Jämförelse mellan enkel och dubbel subventionsgrad

	(1)	(2)
<i>Huvudeffekt</i>		
Subventionen slut - 3 månader		-0,18
Subventionen slut - 2 månader		-0,62
Subventionen slut - 1 månader		-0,86
Subventionen slut	-1,34**	-1,51*
Subventionen slut + 1 månad	-2,37**	-2,54**
Subventionen slut + 2 månader	-2,87**	-3,03**
Subventionen slut + 3 månader	-4,05**	-4,22**
Subventionen slut + 4 månader	-4,90**	-5,06**
Subventionen slut + 5 månader	-5,54**	-5,71**
Subventionen slut + 6 månader	-6,20**	-6,36**
Subventionen slut + 7 månader	-7,04**	-7,20**
Subventionen slut + 8 månader	-7,83**	-8,00**
Subventionen slut + 9 månader	-8,53**	-8,70**
Subventionen slut + 10 månader	-9,23**	-9,40**
<i>Interaktionseffekt</i>		
Dubbel * Subventionen slut - 3 månader		-1,13
Dubbel * Subventionen slut - 2 månader		-1,01
Dubbel * Subventionen slut - 1 månader		-1,42
Dubbel * Subventionen slut	-0,79	-1,11
Dubbel * Subventionen slut + 1 månad	-0,77	-1,09
Dubbel * Subventionen slut + 2 månader	-1,12	-1,44
Dubbel * Subventionen slut + 3 månader	0,01	-0,31
Dubbel * Subventionen slut + 4 månader	0,35	0,03
Dubbel * Subventionen slut + 5 månader	-0,93	-1,25
Dubbel * Subventionen slut + 6 månader	0,87	0,56
Dubbel * Subventionen slut + 7 månader	0,15	-0,17
Dubbel * Subventionen slut + 8 månader	1,05	0,73
Dubbel * Subventionen slut + 9 månader	1,28	0,96
Dubbel * Subventionen slut + 10 månader	0,84	0,52
Antal observationer	419 693	419 693

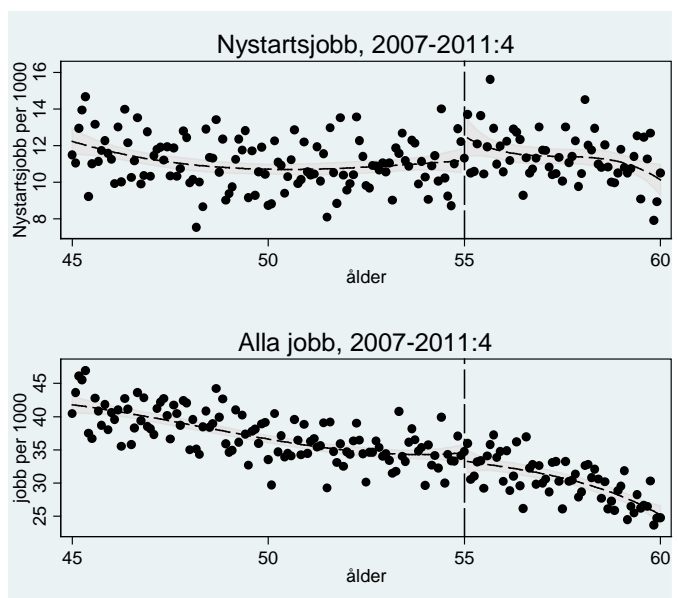
Not: * indikerar statistisk signifikans på 5-procentsnivå och ** på 1-procentsnivå.

6.2 Hur påverkas effekterna av en förlängd subventionstid?

När en lönesubvention införs kan man variera både subventionens grad och längd. En slutsats av analysen ovan är att subventionsgraden påverkar hur många som får en anställning, men inte nämnvärt i vilken utsträckning de fortfarande har ett jobb efter subventionstidens slut. Hur påverkas flödet till arbete och hur länge man är sysselsatt av subventionens längd? Om kostnader för personalomsättning är betydande skulle man kunna tänka sig att det är mer attraktivt att anställa någon som har en långvarig subvention. Om anställningsbeslutet ändå är kortsiktigt – eller åtminstone har en kortare horisont än subventionslängden, är det mindre troligt att subventionens längd är betydelsefull för att motivera en arbetsgivare att anställa.

När nystartsjobben infördes riktades ett särskilt stöd till äldre långtidsarbetslösa. Individer som hade fyllt 55 år vid årets ingång hade rätt till dubbelt så lång nystartssubvention. Det innebär att de 55-åringar som varit borta från arbetsmarknaden i ett år fick nystartssubvention i två år, medan en 45-åring med samma arbetslöshetshistorik fick subventionen under ett år. Maximalt kan den som är över 55 år få en subvention i 10 år eller som längst fram till 65 års ålder. Vi undersöker om denna fördubbling av subventionslängden har någon betydelse för utflödet ur arbetslöshet och om det påverkar sysselsättningsgraden på sikt. Som det beskrevs i avsnitt 4.4 gör vi detta genom att jämföra utflöde ur arbetslöshet och sysselsättningsgrad efter att man fått anställning för dem som är fyllda 55 år med dem som är yngre än 55 år. I analysen ingår 45–60-åringar som varit arbetslösa i minst 12 månader.

Figur 5 Effekten av fördubblad subventionslängd för 55+ på flöde till nystartsjobb och jobb per 1000 arbetslösa vid olika tider i arbetslöshet

Först studerar vi om en fördubblad subventionslängd har någon betydelse för sannolikheten att få ett nystartsjobb eller annan anställning. Resultaten presenteras först grafiskt i Figur 5. Varken för nystartsjobb eller jobb, vilket som helst, ser vi några tydliga effekter vid 55 års ålder. Möjligtvis finns en tendens till att de som är fyllda 55 år får något fler nystartsjobb än de som inte ännu har hunnit fylla 55 år får.

Dessa mönster bekräftas i RD-analysen som presenteras i Tabell 8. Vi finner en svag men inte statistisk signifikant effekt på utflöde till nystartsjobb av den förlängda subventionen. Det syns inte heller någon signifikant effekt på det totala utflödet till jobb.²⁷ Detta gäller oavsett om vi studerar 2007–2011 (kolumn 2) eller om vi jämför med hur det såg ut innan nystartsjobben infördes (kolumn 4).

Tabell 8 Effekt av fördubblad subventionslängd för 55 + på flöde till nystartsjobb och jobb per 1000 arbetslösa

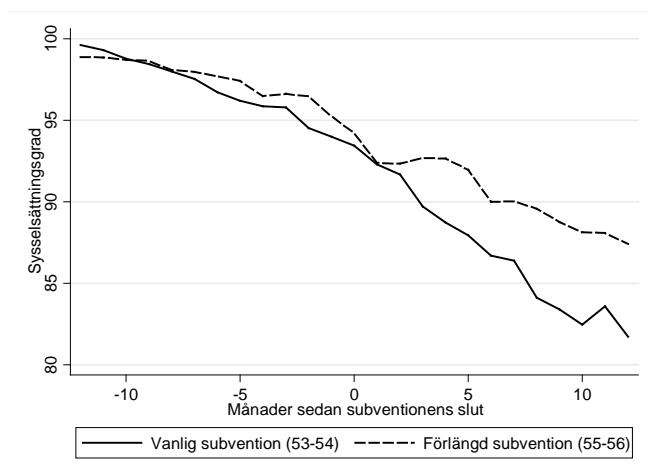
	(1) Nystarts- jobb 2007-2011	(2) Jobb 2007-2011	(3) Jobb 2004-2006 Placebo	(4) Jobb Diff-i-diff 2004-2006 mot 2007-2011
Över 55			-1,122 (1,571)	-0,950 (1,579)
Över 55* nystartsjobb	1,291 (0,804)	-0,838 (1,342)		-0,063 (2,070)
Antal obs.	1 453 931	1 453 931	1 025 250	2 479 181

Not: * indikerar statistisk signifikans på 5-procentsnivå och ** på 1-procentsnivå. Kontrollvariabler som används är svensk medborgare, ursprungsregion, kön, utbildning, region, ålder. Standardfelen är klustrade på individ.

En förlängd subvention påverkar således inte hur fort de berättigade får arbete. Det kan dock vara så att en förlängd subvention påverkar hur länge de som fått ett nystartsjobb får behålla sitt arbete. Vi jämför därför i Figur 6 sysselsättningsgraden för nystartsjobbare med vanlig subvention (53–54 år) med nystartsjobbare med förlängd (dubbelt så lång) subvention (55–56 år). I det här fallet definierar vi subventionens slut som tidpunkten då en vanlig subvention tar slut, dvs. när den yngre gruppens subventionstid faktiskt är slut och slutet för den äldre gruppen som om de hade haft en vanlig subvention istället för en fördubblad subvention.

²⁷ När vi i kolumn 3 och 4 undersöker hur tiden med nystartsjobb förhåller sig till perioden innan ser vi inte heller några tecken på att 55-åringar betedde sig annorlunda innan det fanns några nystartsjobb.

Figur 6 Sysselsättningsgrad för nystarsjobbare med vanlig subvention och förlängd subvention i förhållande till slut av vanlig subvention

Not: Månader sedan subventionens slut beräknas som tid i anställning minus tid i arbetslöshet för bägge grupperna.

Figuren visar att sysselsättningsgraden under flera månader före subventionens slut är väldigt lika i de två grupperna, vilket bekräftar att vi med god säkerhet kan uttala oss om vad som händer när subventionen håller på att ta slut. Figuren visar vidare att när subventionen tar slut, för dem med vanlig subvention, faller sysselsättningsgraden jämfört med sysselsättningsgraden bland dem med förlängd subvention. Vi noterar dock att denna anpassning inte sker omedelbart. Det går ett par månader efter subventions slut innan skillnaden i sysselsättningsgrad i de två grupperna framträder tydligt.

I kolumn 1 i Tabell 9 presenteras en formell analys av dessa mönster.²⁸ Denna bekräftar mönstret vi såg i Figur 6, dvs. att när subventionen tar slut för dem med vanlig subvention, faller sysselsättningsgraden. Effekten är dock inte omedelbar utan är statistiskt signifikant först 4 månader efter subventionens slut. Vid denna tidpunkt är sysselsättningen ungefär 2.5 procentenheter lägre för dem med vanlig subvention jämfört med vad den skulle ha varit om de istället haft den förlängda subvention som de som har fyllt 55 år har. På samma sätt som tidigare skattar vi också effekter innan subventionen faktiskt tagit slut. Dessa resultat, som redovisas i kolumn 2, visar att det inte finns några skillnader mellan grupperna förrän subventionen faktiskt tar slut. Det visar att vi har en trovärdig jämförelsegrupp.

²⁸ I denna analys använder vi ett större tidsintervall kring subventionens slut. Anledningen är att vi vill öka urvalsstorleken, eftersom vi nu bara tittar på individer i ett snävt åldersintervall. Av denna anledning rapporterar vi också signifikans på 10-procent nivå.

Tabell 9 Förändring av sysselsättningsgraden när nystartsjobbsubventionen tar slut /håller på att ta slut. Jämförelse mellan vanlig (53–54 år) och dubbel subventionslängd (55–56 år)

	(1)	(2)
Subventionen slut - 3 månader		1,07
Subventionen slut - 2 månader		1,75
Subventionen slut - 1 månad		0,62
Subventionen slut	0,35	0,57
Subventionen slut + 1 månader	-0,32	-0,10
Subventionen slut + 2 månader	0,26	0,47
Subventionen slut + 3 månader	2,57	2,79
Subventionen slut + 4 månader	3,50*	3,72*
Subventionen slut + 5 månader	3,62*	3,83*
Subventionen slut + 6 månader	2,88	3,09
Subventionen slut + 7 månader	3,21	3,43
Subventionen slut + 8 månader	5,05**	5,26**
Subventionen slut + 9 månader	4,94*	5,16*
Subventionen slut + 10 månader	5,25*	5,47*
Subventionen slut + 11 månader	4,08	4,30
Subventionen slut + 12 månader	5,28*	5,50*
Antal observationer	26 093	26 093

Not: *** indikerar statistisk signifikans på 10-procentsnivå, ** på 5-procentsnivå och * på 1-procentsnivå.

Vi konstaterar att längden på subventionen inte påverkar hur fort de arbetslösa övergår till arbete. Istället har subventionslängden betydelse för hur länge nystartsjobbarna behåller sin sysselsättning.

I jämförelse med våra tidigare slutsatser är dessa resultat något förvånande. Kom ihåg att vi i avsnitt 6 fann vi begränsade effekter på sysselsättningsgraden vid subventionens slut. Här finner vi istället tydliga effekter på sysselsättningen när subventionen tar slut. En tänkbar förklaring till detta kan vara att jämförelsegrupperna skiljer sig mellan de båda analyserna. När vi studerar 53–56-åringarna jämför vi skillnader mellan nystartsjobbare som är mycket lika varandra. I den tidigare analysen jämförde vi nystartsjobbare med dem som fått osubventionerat arbete. En annan förklaring skulle kunna vara att vi i analysen som presenteras i detta avsnitt analyserar effekter för äldre individer (runt 55 år), medan den tidigare analysen gällde hela åldersintervallet 26–60.

Ett skäl till att ålder kan vara av betydelse är att osäkerheten om potentiell produktivitet troligen är mindre bland äldre långtidsarbetslösa, som trots allt har varit inne på arbetsmarknaden tidigare i livet. Det finns därför större anledning att tro att orsaken till att äldre individer har haft svårt att få arbete har att göra med låg produktivitet än med att arbetsgivare skulle vara osäkra om produktivitet och kvalifikationer. Det är därför sannolikt att sysselsättningsgraden minskar mer bland äldre i samband med att subventionen tar slut.

För att undersöka om ålder spelar någon roll för våra resultat har vi gått tillbaka till modellen i avsnitt 6 och undersökt om effekterna skiljer sig mellan individer över och under 45 år. Dessa resultat presenteras i Tabell 10. Vi finner att effekten på sysselsättningsgraden vid subventionens slut för arbetslösa i ålder 45–54 (kolumn 1) är nästan dubbelt så stor som effekten för arbetslösa i ålder 26–44 (kolumn 2). Av detta drar vi slutsatsen att längden på subventionen är av särskild betydelse för äldre arbetslösa.

Tabell 10 Effekt på sysselsättningsgraden när nystartsjobbsubventionen tar slut /håller på att ta slut för arbetslösa i ålder 45–54 år och 26–44 år

	(1) 45-54 år	(2) 26-44 år
Subventionen slut	-2,44**	-1,42**
Subventionen slut + 1 månader	-3,36**	-2,24**
Subventionen slut + 2 månader	-4,26**	-2,67**
Subventionen slut + 3 månader	-5,79**	-3,63**
Subventionen slut + 4 månader	-5,80**	-4,57**
Subventionen slut + 5 månader	-6,73**	-5,57**
Subventionen slut + 6 månader	-7,50**	-5,68**
Subventionen slut + 7 månader	-9,04**	-6,11**
Subventionen slut + 8 månader	-9,02**	-6,26**
Subventionen slut + 9 månader	-9,35**	-6,66**
Subventionen slut + 10 månader	-10,21**	-7,03**
Antal observationer	260 527	788 591

Not: *** indikerar statistisk signifikans på 10-procentsnivå, ** på 5-procentsnivå och * på 1-procentsnivå.

7 Hur kostnadseffektiva är nystartsjobben?

Vi har dokumenterat att nystartsjobben i sin nuvarande utformning med en subventionsgrad motsvarande två arbetsgivaravgifter eller 62,84 procent av lönen minskar tiden i arbetslöshet. Detta innebär enligt vår analys att när de arbetslösa, efter 12 månader, har kvalificerat sig för nystartssubventioner ökar takten med vilken de arbetslösa lämnar arbetslöshet för arbete med i genomsnitt 0,84 procentenheter. Det motsvarar en ökning av utflödet till arbete med nästan 17 procent jämfört med om de inte hade haft rätt till nystartssubvention. Som tidigare kan vi illustrera denna effekt med hjälp av en genomsnittlig långtidsarbetslös som förväntas vara arbetslös i 20 månader i en värld utan nystartsjobb. Med tillgång till nystartsjobb efter ett års arbetslöshet minskar denna individs förväntade tid i arbetslöshet från 20 till cirka 18,4 månader.

Denna minskning av tiden i arbetslöshet innebär en besparing för staten i form av bland annat minskade kostnader för aktivitetsstöd²⁹ och en intäkt för samhället som helhet i form av den ökning av produktionen som följer av nystartsjobb innebär att individen kommer i arbete snabbare. Samtidigt innebär nystartsjobben naturligtvis en kostnad för staten i form av uteblivna arbetsgivaravgifter från de företag som anställer en nystartsjobbare. Det är därför intressant att jämföra storleken på intäkterna och kostnaderna för nystartsjobben.

Inledningsvis genomför vi en statsfinansiell kalkyl som på intäktsidan inkluderar minskade kostnader för aktivitetsstöd. Innan vi redovisar resultaten från denna kalkyl vill dock vi poängtera att denna enkla kalkyl bortser från en rad faktorer som påverkar både nystartsjobbets intäkt- och kostnadsida. Exempelvis tar vi inte hänsyn till att nystartsjobben kan antas påverka Arbetsförmedlingens kostnader för förmedling och administration. Vi bortser vidare från att nystartsjobben påverkar hur länge de arbetslösa kvarstår i sysselsättning, de långsiktiga sysselsättningseffekterna samt eventuella övriga positiva effekter av att få tillbaka just långtidsarbetslösa på arbetsmarknaden. Vi bortser också från eventuella effekter på kommunernas kostnader och intäkter, såsom förändrade intäkter i form av kommunalskatt. Vi tar heller inte hänsyn till att nystartsjobbarna kan tänkas ersätta annan arbetskraft som därmed blir arbetslös. Med detta i åtanke är det ändå informativt att göra en enkel jämförelse av de grundläggande kostnaderna och intäkterna för nystartsjobben.

Vi genomför beräkningen för genomsnittliga långtidsarbetslösa som förväntas vara arbetslösa i 20 månader i en värld utan nystartsjobb. I Tabell 11 redogör vi utförligt för hur beräkningarna har gjorts. Som beskrevs ovan minskar dessa individers förväntade tid i arbetslöshet till 18,4 månader, dvs. en minskning med 1,6 månader. Vid en ersättning i form av aktivitetsstöd på 65 procent av tidigare lön efter 300 dagars arbetslöshet motsvarar detta en besparing för staten motsvarande 1,04 ($=1,6 \cdot 0,65$) gånger månadslönen.

För att kunna beräkna kostnaderna måste vi göra ytterligare ett antal antaganden. Vi antar att individerna utnyttjar den fullständiga subventionslängden, dvs. den tid som motsvarar arbetslöshetstiden, i detta fall 18,4 månader. Vidare antar vi att månadslönen är densamma före och efter tiden i arbetslöshet. Det första antagandet gör att vi överskattar kostnaderna eftersom

---

²⁹ Individer som är berättigade till arbetslöshetsförsäkring får ersättning i maximalt 300 dagar. Om man tar ut ersättning 5 dagar i veckan motsvarar detta ungefär 15 månader. Därefter kan individer som går in i jobb- och utvecklingsgarantin få aktivitetsstöd som motsvarar 65 procent av den tidigare lönen.

vissa nystartsjobbavare avslutar sin anställning innan subventionstidens slut. Samtidigt gör det andra antagandet troligtvis att vi underskattar kostnaderna eftersom lönerna tenderar att öka med tiden. Vi måste också ta hänsyn till att inte alla utnyttjar möjligheten att få en nystartssubvention. Enligt Tabell 3 utnyttjade 36 procent av de berättigade sin rätt till nystartsjobb. Under dessa antaganden blir kostnaderna för nystartssubventionen för en genomsnittlig långtidsarbetslös 4,16 gånger månadslönen.³⁰

Jämför vi de minskade kostnaderna i form av aktivitetsstöd med subventionskostnaden betyder det att den statsfinansiella kostnaden är motsvarande 3,11 gånger månadslönen (4,16–1,04). Denna direkta kostnad för staten ska ställas mot värdet av den ökade produktionen i samhället som kommer till stånd på grund av att tiden i arbetslöshet minskar. Vanligtvis värderas denna produktion till de kostnader arbetsgivarna har för sina anställda, dvs. lönen plus arbetsgivaravgifterna. Med detta sätt att räkna generar varje minskad månad i arbetslöshet en produktionsökning motsvarande 1,314 gånger månadslönen. Vi måste dock beakta att för de 36 procent som får anställning i form av nystartsjobb är värdet av produktionen sannolikt lägre, någonstans mellan 1,314 gånger månadslönen och det arbetsgivaren faktiskt betalar 0,69 procent av månadslönen (1,31 minus två arbetsgivaravgifter). På grund av osäkerheten i denna värdering redovisar vi tre olika kalkyler, där värdet av produktionen värderas till 0,69 procent av månadslönen (låg nivå), månadslönen (medel) samt till 1,31 gånger månadslönen (hög nivå). Om vi antar att produktionsvärdet i genomsnitt motsvarar lönen blir värdet av produktionsökningen av en minskning av tiden i arbetslöshet med 1,6 månader för vår genomsnittlige långtidsarbetslös 1,92 ($=1,6*(1,314*0,64+1*0,36)$) gånger månadslönen. Liknande beräkningar visar att värdet av produktionsökningen är 1,74 och 2,10 vid den låga respektive den höga värderingen.

Det betyder att produktionsökningen motsvarar 56–67 procent av den statsfinansiella kostnaden för nystartsjobbssubventionen ($=1,74/3,11$ till $1,74/3,11$). Om staten netto satsar 100 kronor på nystartsjobb innebär det att man avstått från 134 kronor i arbetsgivaravgift för ett nystartsjobb och sparat 34 kronor i minskade utgifter för aktivitetsersättning. Denna överföring av medel från statskassan till arbetsgivare innebär en direkt produktionsökning till ett värde av 56–67 kronor till följd av att nystartsjobbavaren arbetar istället för är arbetslös.

---

³⁰ Subventionslängden 18,4 månader* andelen som utnyttjar nystartssubventionen 0,36 * subventionens storlek 0,628 = 4,16.

Tabell 11 Beräkning av kostnader och intäkter av nystartsjobbsubventioner

Beskrivning	Beräkning
<i>Kostnad: nystartssubventionen</i>	
Subventionslängden = tid i arbetslöshet	18,4 månader
Andelen som utnyttjar nystartssubventionen (36 %)	X 0,36
Subventionens storlek (62,8%)	X 0,628
Kostnad (18,4x0,36x0,628)	= 4,16 ggr månadslön
<i>Kostnadsminskning: Mindre aktivitetsstöd</i>	
Minskad tid i arbetslöshet	1,6 månader
Ersättningsnivå (65 %)	X 0,65
Intäkt (1,6x0,65)	= 1,04 ggr månadslön (25 % av kostnaden)
Nettokostnad för staten (4,16-1,04)	3,12 ggr månadslön
<i>Värdet av ökad produktion i samhället</i>	
Ökad produktionstid = minskad tid i arbetslöshet	1,6 månader
Värde en månadsproduktion [låg;medel;hög]	[1,09; 1,2; 1,31]
varav andel nystartsjobb x värde nystartsjobb [låg,medel,hög]	0,36x[0,69; 1; 1,31]
varav andel osubv. Jobb x värde osubventionerat jobb	0,64x1,31
Värde (1,6x[1,09;1,2; 1,31]) [låg,medel,hög]	=[1,74; 1,92; 2,10]
Produktionsökning som procent av nettokostnad	ggr månadslön [56; 62;67]

8 Diskussion och slutsatser

Vi har undersökt hur nystartsjobben påverkar arbetslöshet och sysselsättning. Våra viktigaste slutsatser är att tillgången till nystartsjobb gör att de arbetslösa lämnar arbetslöshet för arbete fortare än vad de annars skulle ha gjort. Effekten uppkommer tydligt när de arbetslösa får tillgång till anställningssubventioner i form av nystartsjobb efter ett års arbetslöshet. Vid nuvarande subventionsgrad motsvarande två arbetsgivaravgifter, medför nystartsjobben att flödet från arbetslöshet till arbete ökar med i genomsnitt 17 procent jämfört med situationen innan nystartsjobben fanns. Trots detta innebär så mycket som 63 procent av alla nystartsjobb en undanträngning av jobb som skulle ha kommit till stånd även utan nystartssubventionen.

I allmänhet finner vi ingen nedgång av sysselsättningsgraden när subventionen tar slut. Detta tyder på att nystartsjobbarna faktiskt får en bestående

hjälp in på arbetsmarknaden. För äldre arbetslösa har dock längden på subventionen större betydelse för hur länge de får behålla arbetet.

Vi har också studerat hur flödet till jobb påverkas när subventionsgrad och subventionslängd dubblas. Fördubblad subvention innebär enligt vår analys att dubbelt så många får arbete, men tycks däremot inte påverka sannolikheten att ha kvar sitt jobb efter subventionens slut. Dubblad subventionslängd ser däremot inte ut att påverka flödet till jobb. Istället leder förlängd subvention till att äldre individer får behålla jobbet längre. Sammantaget betyder dessa resultat att nystartsjobben har minskat arbetslösheten och ökat sysselsättningen.

Nystartsjobb är en klassisk anställningssubvention. Det finns dock några viktiga skillnader gentemot tidigare former av anställningsstöd. Nystartsjobben behövs beprövas inte av Arbetsförmedlingen. Nystartssubventionen kan också utgå under en mycket lång tid, i vissa fall ända upp till 10 år. Sammantaget gör det att kostnaderna för nystartsjobben kan bli stor. Vi har därför genomfört en grov kalkyl där vi jämför nystartsjobbets kostnader och intäkter. Vi vill poängtera att denna jämförelse är genomförd under en rad förenklingar och reservationer. Baserat på nuvarande subventionsgrad (två arbetsgivaravgifter) visar vår kostnadskalkyl att för varje 100 kronor som staten satsar på riktade arbetsgivaravgiftssänkningar genom nystartsjobb ökar produktionen på kort sikt med ett värde motsvarande 56–67 kronor i och med att långtidsarbetslösa kommer i arbete fortare. Satsningen innebär också en inkomstökning för den som får ett nystartsjobb och en kostnadsminskning för arbetsgivaren. Det finns anledning att tro att avkastningen på längre sikt är större, eftersom vår kalkyl inte tar hänsyn till eventuella långsiktiga sysselsättningseffekter, dels till följd av företagets kostnadsminskningar, dels till följd av att långtidsarbetslösa får varaktigt fotfäste på arbetsmarknaden.

Referenser

- Arbetsförmedlingen (2011) "Arbetsmarknadspolitiska program - Årsrapport 2010", Rapport Arbetsförmedlingen.
- Calmfors, Forslund och Hemström (2004) The effects of active labor market policies in Sweden: What is the evidence? I Agell, Keen och Weichenrieder (red) Labor market Institutions and Public Regulation, MIT Press
- Card, Kluge och Weber (2009) "Active labor market policy evaluations: A Meta Analysis" Economic Journal, 120(548) F452-F477
- Forslund A & J Vikström (2011) "Arbetsmarknadspolitikens effekter på sysselsättning och arbetslöshet – en översikt" IFAU Rapport 2011:7.
- Forslund, Anders, Per Johansson and Linus Lindquist (2004) "Employment subsidies – A fast lane from unemployment to work?" IFAU Working Paper 2004:18.
- Imbens G & T Lemieux (2008) "Regression discontinuity designs: A guide to practice" Journal of Econometrics 142(2), 615-635.
- Larsson, Laura, Linus Lindquist and Oskar Nordström Skans (2005) "Stepping-stones or dead-ends? An analysis of Swedish replacement contracts." IFAU Working Paper 2005:18.
- Lundin och Liljeberg (2008) "Arbetsförmedlingens arbete med nystartsjobben" IFAU Rapport 2008:9.
- SCB (2011) "Långtidsarbetslöshet bland personer i åldern 15-74 år", AM 110 SM 1103.
- Sianesi, Barbara. "An evaluation of the active labour market programmes in Sweden." Review of Economics and Statistics 86 (1) (2004): 135-155.
- Sibbmark Kristina (2010) "Arbetsmarknadspolitisk översikt 2009", Rapport 2010:18.

Bilaga 1: Så fungerar Nystartsjobb 2011.

(källa: Arbetsförmedlingens arbetsmarknadspolitiska rapport 2010)

Arbetssökande för vilka stöd lämnas

- Stöd lämnas till en arbetsgivare för anställning av en person som vid årets ingång fyllt 26 år om han eller hon:
- Sedan minst ett år på heltid har varit arbetslös och anmäld hos den offentliga arbetsförmedlingen eller deltagit i arbetsmarknadspolitiskt program
- Sedan minst ett år på heltid haft skyddat arbete vid Samhall AB samt är anmäld hos den offentliga arbetsförmedlingen
- Sedan minst ett år på heltid varit arbetslös och fått ekonomiskt bistånd enligt 4. kap 1 § socialtjänstlagen (2001:453) samt är anmäld hos den offentliga arbetsförmedlingen
- Sedan minst ett år på heltid fått sjukpenning, rehabiliteringspenning, sjuk eller aktivitetsersättning samt är anmäld hos den offentliga arbetsförmedlingen
- Sedan minst ett år på heltid omfattas av en kombination av sådana förhållanden som avses ovan samt är arbetslös och anmäld hos den offentliga arbetsförmedlingen.

Vidare lämnas stöd till en arbetsgivare för anställning av en person som:

- Vid årets ingång fyllt 20 år men ej 26 år samt de som vid årets ingång fyllt 55 år och på heltid sedan minst sex månader omfattas av sådana förhållanden som avses ovan eller en kombination av sådana förhållanden samt är arbetslös och anmäld hos den offentliga arbetsförmedlingen
- Inom de tre senaste åren beviljats uppehållstillstånd enligt 5 kap. 1, 2, 3, 3a,4 eller 6 § utlänningslagen (2005:716) eller motsvarande äldre bestämmelser eller uppehållskort i egenskap av familjemedlem till en EES-medborgare efter ansökan enligt 3a kap 10 § andra stycket samma lag samt är arbetslös och anmäld hos den offentliga arbetsförmedlingen.
- Vid årets ingång fyllt 20 år och dömts till fängelse och är beviljad vistelse utanför anstalt eller är villkorligt frigiven men ännu inte fullgjort ett år av prövotiden.
- Är inskriven i jobb- och utvecklingsgarantin och inte uppfyller övriga villkor ovan

Arbetsgivare

- Stöd till en arbetsgivare som den arbetssökande är eller har varit anställd hos lämnas endast om den arbetssökande, sedan den första anställningen avslutats på nytt uppfyller villkor för nystartsjobb.
- Stöd får endast lämnas under förutsättning att arbetsgivaren intygar att lön lämnas enligt kollektivavtal eller är likvärdig med lön enligt kollektivavtal i branschen.
- Stöd får inte beviljas om arbetsgivaren har näringsförbud, skatteskulder som lämnats till Kronofogdemyndigheten för indrivning eller betalningsanmärkning som inte är obetydlig.
- Stöd lämnas för såväl tillsvidare anställningar som tidsbegränsade anställningar och provanställningar

Tid med stöd

- Stöd för nystartsjobb lämnas under lika lång tid som den som anställts har varit frånvarande från arbetslivet eller haft skyddat arbete dock längst fem år
- För den som fyllt 55 år lämnas stöd under dubbelt så lång tid som personen varit frånvarande från arbetslivet eller haft skyddat arbete dock längst tio år eller året ut det år då han eller hon fyller 65 år
- För den som vid årets ingång fyllt 20 men inte 26 år lämnas stödet under max ett år om inte personen sedan minst ett år på heltid fått sjukpenning, rehabiliteringspenning, sjuk- eller aktivitetsersättning
- För nyanlända som vid årets ingång fyllt 20 år lämnas stöd under tre år från första tidpunkten för beslut om uppehållstillstånd dock längst året ut det år då han eller hon fyller 65 år
- För den som dömts till fängelse och beviljats vistelse utanför anstalt eller är villkorligt frigiven, lämnas stöd under lika lång tid som motsvarar den utdömda strafftiden, dock minst ett år och längst fem år.
- För den som är inskriven i jobb- och utvecklingsgarantin och inte uppfyller övriga villkor ovan eller är deltidsarbetande lämnas stöd under längst ett år

Stödets storlek

- För den som vid årets ingång fyllt 26 år lämnas stöd med ett belopp som motsvarar två gånger de arbetsgivaravgifter och den allmänna löneavgiften för den anställde som arbetsgivaren skall betala enligt socialavgiftslagen (2000:980) och lagen (1994:1920) om allmän löneavgift.

- För den som vid årets ingång fyllt 20 år men inte 26 år lämnas stöd med ett belopp som motsvarar de arbetsgivaravgifter och den allmänna löneavgiften för den anställde som arbetsgivaren skall betala enligt socialavgiftslagen (2000:980) och lagen (1994:1920) om allmän löneavgift om personen vid årets ingång fyllt 26 år.
- För den som vid årets ingång fyllt 20 år men inte 26 år och har kvalificerat sig för nystartsjobb genom att ha fått sjukpenning, rehabiliteringspenning, sjuk- eller aktivitetsersättning lämnas stöd genom återbetalning till arbetsgivaren av ett belopp som motsvarar den arbetsgivaravgift och den allmänna löneavgift som arbetsgivaren skulle ha betalat enligt socialavgiftslagen (2000:980) och lagen (1994:1920) om allmän löneavgift om personen vid årets ingång fyllt 26 år. Därtill återbetalas ett belopp som motsvarar den arbetsgivaravgift och den allmänna löneavgift som arbetsgivaren ska betala enligt socialavgiftslagen och lagen om allmän löneavgift.

IFAU:s publikationsserier – senast utgivna

Rapporter

- 2012:1** Lundin Martin och Jonas Thelander ”Ner och upp – decentralisering och centralisering inom svensk arbetsmarknadspolitik 1995–2010”
- 2012:2** Edmark Karin, Che-Yuan Liang, Eva Mörk och Håkan Selin ”Jobbskatteavdraget”
- 2012:3** Jönsson Lisa och Peter Skogman Thoursie ”Kan privatisering av arbetslivsinriktad rehabilitering öka återgång i arbete?”
- 2012:4** Lundin Martin och PerOla Öberg ”Politiska förhållanden och användningen av expertkunskaper i kommunala beslutsprocesser”
- 2012:5** Fredriksson Peter, Hessel Oosterbeek och Björn Öckert ”Långsiktiga effekter av mindre klasser”
- 2012:6** Liljeberg Linus, Anna Sjögren och Johan Vikström ”Leder nystartsjobben till högre sysselsättning?”

Working papers

- 2012:1** Edmark Karin, Che-Yuan Liang, Eva Mörk och Håkan Selin ”Evaluation of the Swedish earned income tax credit”
- 2012:2** Jönsson Lisa och Peter Skogman Thoursie “Does privatisation of vocational rehabilitation improve labour market opportunities? Evidence from a field experiment in Sweden”
- 2012:3** Johansson Per och Martin Nilsson “Should sickness insurance and health care be administrated by the same jurisdiction? An empirical analysis”
- 2012:4** Lundin Martin och PerOla Öberg “Towards reason: political disputes, public attention and the use of expert knowledge in policymaking”
- 2012:5** Fredriksson Peter, Björn Öckert och Hessel Oosterbeek “Long-term effects of class size”

Dissertation series

- 2011:1** Hensvik Lena “The effects of markets, managers and peers on worker outcomes”